

Brüssel, 29. aprill 2022  
(OR. en)

8580/22

---

Institutsioonidevaheline  
dokument:  
2022/0131(COD)

---

JAI 555  
MIGR 132  
ASIM 35  
SOC 238  
EMPL 146  
EDUC 140  
IA 52  
CODEC 573

#### ETTEPANEK

|                       |                                                                                                                                                                                                                                                                                             |
|-----------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Saatja:               | Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor                                                                                                                                                                                                                      |
| Kättesaamise kuupäev: | 28. aprill 2022                                                                                                                                                                                                                                                                             |
| Saaja:                | Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär                                                                                                                                                                                                                                 |
| Komisjoni dok nr:     | COM(2022) 655 final                                                                                                                                                                                                                                                                         |
| Teema:                | Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis elamist ja töötamist võimaldava ühtse loa taotlemise ühtse menetluse ning liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandatest riikidest pärit töötajate ühiste õiguste kohta (uuesti sõnastatud) |

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2022) 655 final.

Lisatud: COM(2022) 655 final

Brüssel, 27.4.2022  
COM(2022) 655 final

2022/0131 (COD)

Ettepanek:

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV**

**kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis elamist ja töötamist võimaldava ühtse loa  
taotlemise ühtse menetluse ning liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandatest riikidest  
pärit töötajate ühiste õiguste kohta (uuesti sõnastatud)**

{SEC(2022) 201 final} - {SWD(2022) 655 final} - {SWD(2022) 656 final}

## SELETUSKIRI

### 1. ETTEPANEKU TAUST

#### 1.1. Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Käesoleva ettepaneku eesmärk on muuta direktiivi 2011/98/EL kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis elamist ja töötamist võimaldava ühtse loa taotlemise ühtse menetluse ning liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandatest riikidest pärit töötajate ühiste õiguste kohta<sup>1</sup> (edaspidi „ühtse loa direktiiv“). Ettepanek kuulub oskuste ja talendi meetmepaketti, mis esitati järelmeetmena komisjoni 23. septembri 2020. aasta teatisele „Uus rände- ja varjupaigalepe“<sup>2</sup> (edaspidi „lepe“), milles rõhutati vajadust tegeleda ELi seadusliku rände poliitika peamiste vajakajäämistega, et saavutada üldeesmärk meelitada Euroopa Liitu vajalikke oskustöötajaid ja andekaid inimesi. Uuesti sõnastatud ühtse loa direktiiv on nende meetmete osa ja selle eesmärk on „otsida viise õigusakti kohaldamisala lihtsustamiseks ja selgitamiseks“, nagu leppes on sätestatud. Pakett hõlmab ka uuesti sõnastatud direktiivi 2003/109/EÜ<sup>3</sup> pikaajaliste elanike kohta ja kaasnevat teatist, milles visandatakse uus lähenemisviis ambitsioonikale ja kestlikule ELi seadusliku rände poliitikale, millega meelitatakse liidu majandusse andekaid inimesi ja luuakse Euroopasse jõudmiseks ohutud kanalid<sup>4</sup>.

Valdav osa rändajaid saabub Euroopasse seaduslikult. 2019. aastal väljastasid ELi liikmesriigid kolmandate riikide kodanikele üle kolme miljoni esmase elamisloa, neist üle ühe miljoni töötamise eesmärgil.

2019. aastal<sup>5</sup> tegid liikmesriigid 2 984 261 ühtse loa andmise otsust,<sup>6</sup> millest 1 212 952 puudutasid esmaste lubade andmist. Teised otsused puudutasid lubade pikendamist või muutmist. Kättesaadava statistika<sup>7</sup> põhjal anti kõigest 2019. aastal väljastatud lubadest 1 172 028 (39 %) välja tasustatud tegevusteks, 928 483 (31 %) perekondlikel põhjustel, 395 428 (13 %) hariduse ja õpingute eesmärgil ning 368 509 (12 %) muudel põhjustel.

Ühtse loa direktiivi põhieesmärgid on kehtestada kombineeritud töö- ja elamisloa taotlemise ühtne menetlus ning tagada kriteeriumidele vastavatele kolmandate riikide kodanikele ühised õigused lähtuvalt põhimõttest, et neid koheldakse võrdselt selle liikmesriigi kodanikega, kes ühtse loa annab. Eesmärkide täielikku saavutamist takistavad siiski jätkuvalt mõned lahendamata probleemid, nagu on esile toodud juba 2019. aasta seadusliku rände toimivuskontrolli raames ja rakendamisaruanDES.

Ettepaneku eesmärk on taotlemise menetlust lihtsustada ja tõhusamaks muuta. Taotlemise menetluse kogukestus<sup>8</sup> heidutab praegu töödajaid rahvusvaheliselt värbamast. Eeldatakse, et menetluse lühendamise aitab suurendada ELi atraktiivsust ja leevendada ELi tööjõupuudust. Ettepanek sisaldab ka uusi nõudeid, et tugevdada kolmandate riikide kodanike tagatist,

<sup>1</sup> ELT L 343, 23.12.2011, lk 1.

<sup>2</sup> [COM\(2020\) 609 final](#).

<sup>3</sup> COM(2022) 650.

<sup>4</sup> COM(2022) 657.

<sup>5</sup> Allikas: Eurostat ([migr\\_ressing](#)).

<sup>6</sup> Statistilises aruandluses tähendab „ühtne luba“ elamisluba, mis antakse isikutele, kes elavad riigis töötamise eesmärgil või on riiki lubatud muudel põhjustel, kuid omavad õigust töötada. „Ühtse loa“ statistiline määratlus vastab direktiivi 2011/98/EL artikli 2 punktile c.

<sup>7</sup> Kõigest 2019. aastal väljastatud ühtsetest lubadest ei ole loa väljastamise põhjus teada umbes 4 % lubade puhul. Võttes arvesse 2020. aastal COVID-19 pandeemia tõttu rändevõogudes toimunud muutusi, on analüüsiks kasutatud 2019. aasta statistikat.

<sup>8</sup> Toimivuskontrolli raames tehtud praktilise kohaldamise uuring näitab, et viisa taotlemiseks kuluva aja tõttu pikeneb kogu menetlus mõnikord märkimisväärselt, mõnel juhul isegi kolme kuu võrra.

edendada nende võrdset kohtlemist ELi kodanikega ja parandada nende kaitset töölase ärakasutamise eest. See hõlbustab tööjõuvajaduse ja -pakkumise vastavusse viimist ning vähendab haavatavust töölase ärakasutamise suhtes.

Direktiivi kohaldamise kümne aasta jooksul on komisjon saanud selle rakendamise kohta liikmesriikides hulga kaebusi (eelkõige ühtse loa väljastamise kohustuslikest tähtaegadest kinni pidamata jätmise ja sotsiaalkindlustusega seotud probleemide kohta). Mõnele kaebusele järgnes rikkumismenetlus. Direktiivi hindamisel 2019. aastal vastu võetud seadusliku rände toimivuskontrolli<sup>9</sup> (edaspidi „toimivuskontroll“) raames ja 2019. aastal vastu võetud rakendamisaruandes<sup>10</sup> tehti kindlaks mitu isikulist ja esemelist lünka, vastuolu ja vajakajäämist ning samuti praktilised probleemid, mis tulenevad direktiivi kohaldamisest liikmesriikides. Toimivuskontrolli järeldustes soovitati eeskätt „kaaluda seadusandlike meetmete esitamist kindlakstehtud vastuolude, lünkade ja muude vajakajäämistesse kõrvaldamiseks, et ELi õigusnorme lihtsustada, tõhustada, täiendada ja üldiselt parandada“.

Euroopa Parlament väljendas oma 21. mai 2021. aasta resolutsioonis seadusliku töörande uute viiside kohta<sup>11</sup> heameelt komisjoni kavandatud ühtse loa direktiivi läbivaatamise üle ning soovitas „laiendada direktiivi kohaldamisala ja kohaldamist, et jõuda laiema töötajate kategooriani“.

## 1.2. Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega

Käesolev ettepanek on kooskõlas 23. septembril 2020 vastu võetud komisjoni uue rände- ja varjupaigaleppega,<sup>12</sup> milles rõhutati vajadust tegeleda ELi seadusliku rände poliitika peamiste vajakajäämistega, et saavutada üldeesmärk meelitada ELi vajalikke oskustöötajaid ja andekaid inimesi.

See ettepanek täiendab teisi seadusliku rände valdkonnas vastu võetud õigusakte, eelkõige direktiive, millega reguleeritakse elanikustaatuseid: ELi sinise kaardi direktiiv 2009/50/EÜ kõrge kvalifikatsiooniga töötajate kohta,<sup>13</sup> pikaajaliste elanike direktiiv 2003/109/EÜ,<sup>14</sup> direktiiv (EL) 2016/801 üliõpilaste ja teadlaste kohta,<sup>15</sup> direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise kohta<sup>16</sup> (edaspidi „seadusliku rände direktiivid“) ja direktiiv 2011/95/EL, mis

<sup>9</sup> Vt toimivuskontrolli kommenteeritud kokkuvõtte 7. lisas ja täielik aruanne aadressil [https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/legal-migration/fitness-check\\_en#:~:text=https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0160&from=ET](https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/legal-migration/fitness-check_en#:~:text=https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0160&from=ET).

<sup>10</sup> <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0160&from=ET>.

<sup>11</sup> Euroopa Parlamendi 20. mai 2021. aasta resolutsioon seadusliku töörande uute viiside kohta (2020/2010(INI)).

<sup>12</sup> COM(2020) 609 final.

<sup>13</sup> Muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2021. aasta direktiiviga (EL) 2021/1883, mis käsitleb kolmandate riikide kodanike kõrget kvalifikatsiooni nõudva töö eesmärgil riiki sisenemist ja seal elamise tingimusi ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 2009/50/EÜ (ELT L 382, 28.10.2021, lk 1).

<sup>14</sup> Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta (ELT L 16, 23.1.2004, lk 44). Uuesti sõnastatud pikaajaliste elanike direktiiv kuulub samuti oskuste ja talendi paketti, vt (COM).

<sup>15</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/801 kolmandate riikide kodanike teadustegevuse, õpingute, praktika, vabatahtliku teenistuse, õpilasvahetuseprogrammides või haridusprojektides osalemise ja *au pair*-ina töötamise eesmärgil riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta (ELT L 132, 21.5.2016, lk 21).

<sup>16</sup> Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT L 251, 3.10.2003, lk 12).

käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks<sup>17</sup>.

Käesolev ettepanek on kooskõlas integratsiooni ja kaasamise tegevuskavaga aastateks 2021–2027,<sup>18</sup> milles on ette nähtud ühine poliitikaraamistik, et aidata liikmesriikidel arendada ja tugevdada oma riiklikku integratsioonipoliitikat seoses kolmandate riikide kodanike ja rändetaustaga inimestega, sealhulgas ELi pikaajaliste elanikega.

### **1.3. Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Käesolev ettepanek toetab eesmärgi, mis on seatud komisjoni 27. mai 2020. aasta teatistes „Euroopa võimalus: parandame vead ja teeme ettevalmistusi järgmise põlvkonna jaoks“, milles on kindlaks määratud ELi tee keskkonnasäästlikuma, digitaalsema ja vastupidavama majanduse ja ühiskonna poole. Selle oluline osa on oskuste, teadmiste ja pädevuste parandamine ja kohandamine. Ühtse loa taotlemise menetluse parandamise ja võrdse kohtlemise õiguste tugevdamise meetmeid tuleb vaadelda selles laiemas kontekstis.

Ettepanek on kooskõlas ka Euroopa oskuste tegevuskavaga,<sup>19</sup> milles kutsuti üles kohaldama seadusliku rände suhtes strateegilisemat lähenemisviisi, et andkaid töötajaid paremini ligi meelitada ja neid tööl hoida. See nõuab tööjõunõudluse ja -pakkumise paremat ühitamist, selgeid sisserändemenetlusi ja kolmandate riikide kodanike pädevuste tõhusamat tunnustamist ELi tööturul.

## **2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS**

### **2.1. Õiguslik alus**

Ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 79 lõige 2, millega antakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule õigus võtta seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu meetmed, mis käsitlevad järgmist: a) liikmesriiki sisenemise ja seal viibimise tingimused ning normid, mille kohaselt liikmesriigid väljastavad pikaajalisi viisasid ja elamislube, ning b) liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike õiguste määramine, sealhulgas liidusisest liikumisvabadust ja teistes liikmesriikides elamist reguleerivate tingimuste sätestamine.

### **2.2. Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Kuna tegemist on jagatud pädevuse valdkonnaga, kohaldatakse subsidiaarsuse põhimõtet<sup>20</sup>. Subsidiaarsuse kontroll tehti ühtse loa direktiivi esimese ettepaneku (COM(2007) 638 final) jaoks 2007. aastal korraldatud mõju hindamisel. Seaduslikku rännet käsitleva ühise ELi raamistiku vajadus on seotud sisepiirikontrolli kaotamisega ELis ja Schengeni ala loomisega.

Toimivuskontroll näitas, et seadusliku rände direktiivid, sealhulgas pikaajaliste elanike direktiiv, on avaldanud mitmesugust positiivset mõju, mida liikmesriigid ei oleks üksi tegutsedes saavutanud, näiteks: tingimuste, menetluste ja õiguste teatav ühtlustamine, mis

<sup>17</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (uuesti sõnastatud) (ELT L 337, 20.12.2011, lk 9).

<sup>18</sup> COM(2020) 758 final.

<sup>19</sup> COM(2020) 274 final.

<sup>20</sup> Ükski seadusliku rände valdkonnas kavandatud meede ei mõjuta siiski „liikmesriikide õigust otsustada seda, kui palju lubada oma territooriumile kolmandate riikide kodanikke, kes saabuvad riiki töö otsimise eesmärgil kas palgatöötajana või füüsilisest isikust ettevõtjana“ (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 79 lõige 5).

aitab liikmesriikides võrdseid võimalusi luua; lihtsustatud haldusmenetlused; suurem õiguskindlus ja prognoositavus kolmandate riikide kodanike, tööandjate ja haldusasutuste jaoks; kolmandate riikide kodanike õiguste (nimelt õigus kodanikega võrdsele kohtlemisele mitmes olulises valdkonnas, nagu töötingimused, juurdepääs haridusele ja koolitusele ning sotsiaalkindlustushüvitistele, ning menetlusõigused) suurem tunnustamine ning parem ELi-sisene liikuvus.

Uuesti sõnastatud ühtse loa direktiivi eesmärk on menetlust veelgi lihtsustada ning edendada seaduslikult ELis elavate kolmandate riikide töötajate võrdse kohtlemise õigusi ja kaitset. Eelkõige toovad ELi tasandil tõhustatud ja lühendatud menetlused kasu nii kolmandate riikide kodanikele kui ka nende võimalikele tööandjatele kogu ELis, samal ajal kui täiustatud õigused aitavad tagada kolmandate riikide kodanikele eri liikmesriikides võrdsed tingimused ja maandavad sotsiaalse dumpingu ohtu. Erinevused direktiivi rakendamisel on näidanud, et kui liikmesriigid tegutsevad üksi, on olemas oht, et erinevused kolmandate riikide kodanike kohtlemisel eri liikmesriikides jätkuvad ning neid ei vähendata ega selgitata. Sellega võib kaasneda konkurentsi jätkuv moonutamine ühtsel turul nende liikmesriikide vahel, kes annavad rohkem õigusi kui teised või kelle menetlused ühtsete lubade andmiseks on vähem koormavad.

### **2.3. Proportsionaalsus**

Käesolevas ettepanekus esitatud ühtse loa direktiivi muudatused on piiratud ja sihipärased ning nende eesmärk on tõhusalt kõrvaldada direktiivi rakendamise ja hindamise käigus tuvastatud peamised vajakajäämised. Kavandatud muudatused piirduvad nende aspektidega, mida liikmesriigid üksi ei suuda rahuldavalt saavutada ja kus halduskoormus sidusrühmadele ei ole saavutatavate eesmärkidega võrreldes ebaproportsionaalne, sest meetmetega üksnes ajakohastatakse või täiendatakse juba olemasolevaid menetlusi.

Liikmesriikidele õigusnormide muutmisega pandav halduskoormus oleks mõõdukas, sest ühtse loa direktiiv on juba olemas ja kasu kaaluks koormuse üles.

Eeltoodut silmas pidades ei lähe ettepanek kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärkide saavutamiseks.

### **2.4. Vahendi valik**

Käesoleva ettepaneku eesmärk on näha ette direktiivi sihipärased muudatused, et kõrvaldada teatavad kindlakstehtud vajakajäämised. Kuna kavandatud vahendiga sõnastatakse ühtse loa direktiiv uuesti, on kõige asjakohasem sama õigusakt. Selles sätestatakse siduvad miinimumstandardid, kuid samal ajal jäetakse liikmesriikidele vajalik paindlikkus.

## **3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED**

### **3.1. Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Seaduslikku rännet käsitlevate ELi õigusaktide toimivuskontroll,<sup>21</sup> mis võeti vastu 29. märtsil 2019, sisaldab põhjalikku hinnangut selle kohta, kas ELi seadusliku rände raamistik on oma eesmärgi täitmiseks endiselt sobiv, ning selles tehakse kindlaks vastuolud ja lüngad ning otsitakse kehtivate eeskirjade tõhustamise ja lihtsustamise võimalusi. Direktiivi hindamisel

---

<sup>21</sup> SWD(2019) 1055 final.

toimivuskontrolli raames ja 2019. aastal vastu võetud rakendamisaruandes<sup>22</sup> tehti kindlaks mitu isikulist ja esemelist lünka, vastuolu ja vajakajäämist ning samuti praktilised probleemid, mis tulenevad direktiivi kohaldamisest liikmesriikides.

Nagu eespool märgitud, soovitati toimivuskontrolli järeldustes „kaaluda seadusandlike meetmete esitamist kindlakstehtud vastuolude, lünkade ja muude vajakajäämist kõrvaldamiseks, et ELi õigusnorme lihtsustada, tõhustada, täiendada ja üldiselt parandada“. Kindlakstehtud põhiprobleemid võib rühmitada kolme valdkonda:

- (1) keerukas ja ebatõhus taotlemise menetlus ja ebaselged õigused pikendavad mõnel juhul menetlust ning vähendavad ELi atraktiivsust kolmandate riikide kodanike silmis;
- (2) teatavad rändajate kategooriad ei kuulu direktiivi ega ühegi teise ELi õigusakti kohaldamisalasse;
- (3) töötajad ei ole ärakasutamise eest piisavalt kaitstud.

#### 4. KONSULTEERIMINE SIDUSRÜHMADEGA

Seadusliku rände toimivuskontrolli raames korraldati ulatuslik konsulteerimine, sealhulgas avalik konsultatsioon<sup>23</sup>. Ajavahemikus 23. septembrist kuni 30. detsembrini 2020 korraldati komisjoni portaalis „Avaldage arvamust!“ veel üks veebipõhine avalik konsultatsioon seadusliku rände tuleviku üle<sup>24</sup>.

2021. aasta esimesel poolel toimusid sihipärased konsultatsioonid, mille käigus esitati uuesti sõnastatud direktiivi kohta tehnilisemaid küsimusi. Mõned neist konsultatsioonidest korraldas komisjon iseseisvalt ja mõned korraldati väliselt töövõtjalt tellitud uuringu raames. Samuti saadeti selle mõju hindamise raames *ad hoc* küsimustikud Euroopa rändevõrgustiku liikmetele.

Vastused kahele eespool nimetatud avalikule konsultatsioonile saadi ELi kodanikelt, organisatsioonidelt ja kolmandate riikide kodanikelt (kes elasid ELis või väljaspool seda), ettevõtjate ühendustelt ja organisatsioonidelt, vabaühendustelt, akadeemilistelt ja teadusasutustelt, ametiühingutelt, ministriumidelt ja avaliku sektori üksustelt. Sihipärastel konsultatsioonidel osalesid liikmesriikide pädevad asutused, ettevõtjate ühendused ja organisatsioonid, vabaühendused, akadeemilised ringkonnad, õiguspraktikud, eksperdiorganisatsioonid ja avaliku sektori üksused.

Konsultatsioonide käigus kindlakstehtud põhiprobleeme on ettepanekus arvesse võetud ja käsitletud.

##### 4.1. Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine

Uuesti sõnastatud direktiivi mõjuhinnangut toetas välise töövõtja tehtud uuring<sup>25</sup>. Lisaks sellele konsulteeriti uuesti sõnastatud direktiivi üle mitme eksperdirühmaga: 2. märtsil 2021 eksperdirühmaga, mis käsitleb rändajate seisukohti rände, varjupaiga ja integratsiooni suhtes, 10. märtsil 2021 Euroopa avalike tööturuasutuste võrgustikuga, 14. aprillil 2021 komisjoni mitteametliku majandusrände eksperdirühmaga ja 29. aprillil 2021 ELi seadusliku rände

<sup>22</sup> <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0160&from=ET>.

<sup>23</sup> [https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files/2019-03/201903\\_legal-migration-check-annex-3aai-icf\\_201806.pdf](https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files/2019-03/201903_legal-migration-check-annex-3aai-icf_201806.pdf).

<sup>24</sup> [https://ec.europa.eu/home-affairs/content/public-consultation-future-eu-legal-migration\\_en](https://ec.europa.eu/home-affairs/content/public-consultation-future-eu-legal-migration_en).

<sup>25</sup> ICF, direktiivide 2003/109/EÜ ja 2011/98/EL läbivaatamise mõjuhinnanguid toetav uuring, 2021.

praktikute võrgustikuga. *Ad hoc* küsimustikku<sup>26</sup> kasutades konsulteeriti ka Euroopa rändevõrgustikuga.

#### 4.2. Mõjuhindang

Komisjon viis kooskõlas oma parema õigusloome poliitikaga ettepaneku koostamisel läbi mõju hindamise. Mõjuhindangus kaaluti erineva ELi sekkumise tasemega kolme poliitikavarianti.

**Variant 1: meetmed direktiivi tõhususe suurendamiseks.** See poliitikavariant hõlmaks uusi mitteseadusandlikke meetmeid, mille eesmärk on direktiivi rakendamist tõhustada, näiteks: võrdlev analüüs ja sihtuuringud direktiivi rakendamise konkreetsete aspektide kohta ning direktiivi sätete tõlgendamise mittesiduvad suunised ühtse loa direktiivi käsiraamatu kujul; soovitusel aspektide kohta, mida praegu ei peeta ühtse loa menetlusega hõlmatuks, ning uuenduslike lähenemisviiside edendamine.

**Variant 2: direktiivi põhiline seadusandlik läbivaatamine.** Selle poliitikavariandi eesmärk oleks taotlemise menetlust lihtsustada ja täpsustada, millised kolmandate riikide töötajate kategooriad on direktiiviga hõlmatud, ning hõlmata siseriikliku õiguse kohaselt kaitse saajad. Selle variandiga nähtaks ette ka pehme õiguse meetmete (nt soovitusel) vastuvõtmine, et parandada ja ühtlustada ühtse loa direktiivis sätestatud võrdse kohtlemise õiguste rakendamist.

**Variant 3: direktiivi seadusandlik läbivaatamine nagu variandi 2 puhul ning lisaks õiguste ja kaitse reguleerimine.** See variant hõlmaks variandis 2 kavandatud seadusandlikke muudatusi ning lisaks oleks selle eesmärk parandada ja täpsustada mõningaid võrdse kohtlemise õigusi (juurdepääs eluasemele, perehüvitised), tagada loa liiga sagedase muutmise vältimiseks, et luba ei ole seotud ainult ühe tööandjaga, ning parandada seadusandlike meetmetega kaitset tööalase ärakasutamise eest.

Poliitikavariantide sotsiaalse ja majandusliku mõju, tulemuslikkuse ja tõhususe ning poliitilise teostatavuse ja sidusrühmade heakskiidu hindamise põhjal on eelistatud poliitikavariant **variant 3**.

Variant 3 hõlmab suurt kogumit poliitikameetmeid, millega kõrvaldataks direktiivi olemasolevad vajakajäämised, lihtsustataks ja tõhustataks ühtset taotlemise menetlust, tugevdada võrdse kohtlemise õigusi ning suurendada direktiivi sidusust seaduslikku rännet käsitlevate ELi õigusnormidega laiemalt, täpsustades need kolmandate riikide töötajate kategooriad, kes ei ole direktiiviga hõlmatud. Lisaks sellele laiendatakse variandiga 3 direktiivi isikulist kohaldamisala siseriikliku õiguse kohastele kaitse saajatele, kes ei ole praegu võrdse kohtlemise sätetega täielikult hõlmatud, ja direktiivi esemelist kohaldamisala, lisades sätted, mis käsitlevad tööinspektsioone, järelevalvet ja tööandjatele käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise korral määratavaid karistusi.

Mõju hindamine näitas, et variant 3 on eesmärkide saavutamiseks ja sidusrühmadega konsulteerimisel väljendatud seisukohtadest suure osa ühitamiseks väga tõhus. Peale selle võib variant 3 tuua sotsiaalset kasu, sest siseriikliku õiguse kohaselt kaitse saajate lisamine direktiivi kohaldamisalasse annaks neile tõhusamad õigused, kuna võrdne kohtlemine praegu neile kolmandate riikide kodanikele ei laiene või laieneb vaid teataval määral. See aitaks tugevdada ka kõigi direktiiviga hõlmatud kolmandate riikide töötajate kaitset ärakasutamise

<sup>26</sup> Euroopa rändevõrgustik, ühtse loa direktiivi läbivaatamise mõju hindamise uuringut toetav *ad hoc* küsimustik nr 2021.36, 2021.

est. Seega tagab variant 3 hea tasakaalu direktiivi isikulise ja esemelise kohaldamisala laiendamise ning täiendava lihtsustamise vahel.

Lisaks sellele vastaks eelistatud poliitikavariant kõige paremini toimivuskontrolli soovitudele ning komisjoni rände- ja varjupaigaleppe eesmärkidele. Samuti tagaks see sidususe Euroopa Liidu Kohtu praktikaga<sup>27</sup>. Kuigi leppes teatati, et direktiivi läbivaatamisel otsitakse viise õigusakti kohaldamisala lihtsustamiseks ja täpsustamiseks, sealhulgas madala ja keskmise kvalifikatsiooniga töötajate vastuvõtu- ja elamistingimuste valdkonnas, jäeti neid tingimusi hõlmav variant mõju hindamise protsessi varajases etapis kõrvale.

Pealegi hõlmab direktiivi kohaldamisala seoses ühtse loa menetluse ja sellega kaasnevate õigustega juba kõiki kolmandate riikide kodanikke olenemata nende oskuste tasemest. Enamik sidusrühmi, kellega konsulteeriti, olid madala ja keskmise kvalifikatsiooniga töötajate riiki lubamise tingimuste reguleerimise vajaduse suhtes skeptilised, sest nad leidsid, et neid on siseriiklikus õiguses ja ühtse loa menetluses piisavalt käsitletud. Lisaks on eksperdid avaldanud arvamust, et kuna direktiiv on horisontaalne menetlusdirektiiv, ei ole see üksnes konkreetsete töötajate kategooriate riiki lubamise tingimuste kehtestamise seisukohast asjakohane õigusakt.

#### Õiguskontrollikomitee arvamus

Mõjuhindang esitati õiguskontrollikomiteele 22. septembril 2021 ja koosolek toimus 20. oktoobril 2021. Komitee esitas 25. oktoobril 2021 reservatsioonidega positiivse arvamuse. Komitee juhtis tähelepanu mõjuhindangu mitmele käsitlemist vajavale aspektile. Eelkõige palus komitee täiendavalt selgitada algatuse kitsast ulatust, mis võib tekitada põhjendamatuid ootusi kavandatud meetmete tõenäolise mõju suhtes. Samuti palus komitee esitada üksikasjalikumat teavet eri variantide poliitikavalikute põhierinevuste kohta ja paremini analüüsida, kas võimalikud on alternatiivsed lähenemisviisid kavandatud meetmetele. Komitee palus ka selgitusi selle kohta, kuidas kavandatud meetmed mõjutaksid liikmesriikide tööturget ja haldussüsteeme.

Komitee neid ja teisi üksikasjalikumaid märkusi on käsitletud mõjuhindangu lõppversioonis, milles on näiteks paremini kirjeldatud kavandatud sihtmeetmete võimalikku mõju ELi tööturu kui terviku atraktiivsusele ning liikmesriikide tööturgudele ja haldussüsteemidele. Poliitikavariandid on läbi vaadatud, et järgida probleemi määratluses kindlaks määratud teemavaldkondi. Komitee märkusi on arvesse võetud ka direktiivi ettepanekus.

### **4.3. Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Käesoleva ettepaneku eesmärk on taotlemise menetlust lihtsustada, lubades taotlusi esitada nii sihtliikmesriigis kui ka kolmandast riigist, ning määrates kindlaks, et direktiivis sätestatud neljakuuline tähtaeg hõlmab artikli 4 lõikes 3 osutatud nõutava viisa väljastamist ja aega, mida pädevad asutused vajavad tööturu olukorra kontrollimiseks. Kavandatud muudatuste põhjal annaks ühtne luba kolmanda riigi kodanikule ka õiguse vahetada loa kehtivusajal tööandjat, mis peaks vähendama ka halduskoormust, piirates korduvtaotluste vajadust töökoha vahetamise korral. Peale selle on ettepaneku eesmärk parandada mõningaid võrdse kohtlemise õigusi ja täpsustada, millised kolmandate riikide töötajate kategooriad on direktiiviga hõlmatud. Lisaks laiendatakse ettepanekuga direktiivi kohaldamisala siseriikliku õiguse kohaselt kaitse saajatele ja parandatakse kolmandate riikide töötajate kaitset, kehtestades kaebuste esitamist, järelevalvet ja karistuste määramist hõlbustavad sätted. Selleks et paremini kaitsta neid kolmandate riikide kodanikke, kes võivad elamisloa kaotamise hirmu tõttu

---

<sup>27</sup> Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 25. november 2020, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) vs. WS, C-302/19.

hoiduda tööandjate peale kaebusi esitamast, kehtestatakse ettepanekuga uued sätted, mis tagavad, et kolmanda riigi kodanik võib liikmesriigis seaduslikult elada vähemalt kolm kuud pärast töötuks jäämist.

Käesolev ettepanek oli lisatud komisjoni 2021. aasta tööprogrammi<sup>28</sup> II lisasse, mistõttu see on õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) osa. Tulevikukindluse platvorm esitas samuti oma arvamuse selle kohta, kuidas lihtsustada ja tarbetut koormust vähendada, sealhulgas kehtivaid ELi õigusnorme digitaliseerimise abil ajakohastades, mis kajastub ettepanekus. Arvamus võeti vastu 10. detsembril 2021. Platvorm andis järgmised kaks soovitusi:

1. soovitus: tõhustada ja digitaliseerida ühtse loa taotlemine ja viisa taotlemine, et vähendada halduskoormust ning taotlejate ja ametiasutuste kulusid;
2. soovitus: tööandja vahetamise menetluste lihtsustamine ja töötajate omaluse suurendamine toovad riikide haldusasutustele ja taotlejatele konkreetset kasu.

Neid soovitusi on arvesse võetud järgmistes artiklites.

Artiklis 4 sätestatakse, et liikmesriigid peaksid lubama ühtse loa taotlust esitada nii sihtliikmesriigis kui ka kolmandast riigist, ning nõutakse, et liikmesriigid väljastaksid nõutava viisa, kui ELi või siseriiklikus õiguses sätestatud nõuded on täidetud.

Artiklis 5 sätestatakse, et direktiivis ette nähtud neljakuuline tähtaeg hõlmab artikli 4 lõikes 3 osutatud nõutava viisa väljastamist. See tähtaeg peab hõlmama ka aega, mida pädevad asutused vajavad tööturu olukorra kontrollimiseks enne ühtse loa kohta otsuse tegemist.

Artiklis 11 sätestatakse, et ühtset luba ei tunnistata selle omaniku töötuks jäämise korral kehtetuks. Liikmesriigid lubavad kolmanda riigi kodanikul loa kehtivusajal oma territooriumile jääda vähemalt kolmeks kuuks.

Platvormi esimene soovitus puudutab ka elamis- ja töölubade taotluste esitamise digitaliseerimist. Praeguses ettepanekus seda keerukat küsimust ei käsitleta, vaid keskendutakse selle asemel menetluste tõhustamisele ja lihtsustamisele. Digitaliseerimine saab siiski aidata taotluste menetlemist kiirendada ning seega taotlejate ja tööandjate kulusid vähendada. See võimaldaks ka tööjõunõudluse- ja pakkumise ühitamist ning vähendaks deklareerimata töö riske. Seepärast lähtub komisjon sellega seoses Schengeni viisade digitaliseerimisel saadud kogemustest ja teeb oma asjakohastes võrgustikes tehnilist tööd, et arutada digitaliseerimise pakutavaid võimalusi ning täiendavalt uurida selle kasu ja mõju.

| <b>REFITi kulude kokkuvõid – eelistatud variant</b>                                                                                  |                                                       |                                     |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------|-------------------------------------|
| <b>Kirjeldus</b>                                                                                                                     | <b>Summa</b>                                          | <b>Märkused</b>                     |
| Kulude kokkuvõid seoses väiksemate taotlemiskuludega                                                                                 | Kuni 11,0 miljonit eurot aastas (10 aasta jooksul)    | Kolmandate riikide kodanikud        |
|                                                                                                                                      | Kuni 3,0 miljonit eurot aastas (10 aasta jooksul)     | Tööandjad                           |
| Kulude kokkuvõid seoses lühema taotluste menetlemiseks kuluva ajaga                                                                  | 89,0–278,0 miljonit eurot aastas (10 aasta jooksul)   | Kolmandate riikide kodanikud        |
|                                                                                                                                      | 22,0–70,0 miljonit eurot aastas                       | Tööandjad <sup>29</sup>             |
|                                                                                                                                      | 200 000 eurot – 4,0 miljonit eurot (10 aasta jooksul) | Riikide ametiasutused <sup>30</sup> |
| Kulude kokkuvõid seoses väiksemate reisikuludega                                                                                     | Kuni 137,0 miljonit eurot aastas (10 aasta jooksul)   | Kolmandate riikide kodanikud        |
| Kulude kokkuvõid (väiksemad vahendustasud)                                                                                           | Kuni 106,0 miljonit eurot aastas (10 aasta jooksul)   | Kolmandate riikide kodanikud        |
|                                                                                                                                      | Kuni 25,0 miljonit eurot aastas (10 aasta jooksul)    | Kolmandate riikide kodanikud        |
| Kulude kokkuvõid (taotlemisega seotud muude kulude, nt tunnistuste väljastamise tasude, dokumentide tõlkimise kulude jne vähenemine) | Kuni 14,0 miljonit eurot aastas (10 aasta jooksul)    | Kolmandate riikide kodanikud        |
|                                                                                                                                      | Kuni 4,0 miljonit eurot aastas (10 aasta jooksul)     | Kolmandate riikide kodanikud        |

#### 4.4. Põhiõigused

**ETTEPANEK ON KOOSKÕLAS PÕHIÕIGUSTE HARTAGA JA SELLEGA EDENDATAKSE MÕND HARTAS SÄTESTATUD ÕIGUST. EESKÄTT AITAB SEE TUGEVDADA SELLISEID KONKREETSEID PÕHIÕIGUSI NAGU ORJAPIIDAMISE JA SUNNIVIISILISE TÖÖ KEELD (ARTIKKEL 5), ÕIGUS OMANDILE (ARTIKKEL 17), VÕRDSUS (ARTIKKEL 20), HEAD JA ÕIGLASED TÖÖTINGIMUSED (ARTIKKEL 31), PEREKONNA- JA TÖÖELU (ARTIKKEL 33) NING SOTSIAALKINDLUSTUS JA SOTSIAALABI (ARTIKKEL 34).5. MÕJU EELARVELE**

Ettepanek ei mõjuta Euroopa Liidu eelarvet.

<sup>29</sup> Laia vahemiku põhjuseks on prognoositud kulude kokkuhoiu erinev suurus eelistatud variandiga seotud eri poliitikameetmete puhul (mis on osaliselt tingitud erinevatest eeldustest neist meetmetest mõjutatud taotlejate/taotluste arvu kohta).

<sup>30</sup> Keskmisses kuni pikas perspektiivis on oodata halduskoormuse vähenemist / kulude kokkuhoiu, sest ilmnema hakkavad tõhusama taotlemise menetluse eelised – kokkuvõid tekib seetõttu, et taotluste menetlemiseks on vaja vähem ressursse (töötajaid ja aega) ning neid kasutatakse seega organisatsioonides tõhusamalt.

## **6. MUU TEAVE**

### **6.1. Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Komisjon kontrollib nõuetekohast ja tulemuslikku ülevõtmist kõikide osalevate liikmesriikide õigusesse. Komisjon korraldab rakendamisetapi vältel korrapäraseid kontaktkomitee koosolekuid kõigi liikmesriikidega, et arutada ja selgitada probleeme, mis võivad ülevõtmisetapis tekkida. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule korrapäraselt aruande, milles ta hindab ühtse loa direktiivi rakendamist, toimimist ja mõju.

Ühtse loa direktiivi kohaldamist jälgitakse peamiste poliitikaeesmärkidega võrreldes mitme asjakohase ja mõõdetava näitaja abil, mille aluseks on lihtsalt kättesaadavad, tunnustatud ja usaldusväärsed andmed. Kavandatud uuesti sõnastatud direktiiviga tehakse rohkemate teabeliikide esitamine kohustuslikuks, et need andmed esitataks õigel ajal ning oleksid usaldusväärsemad. Väljastatud ühtsete lubade arvu jälgimiseks kasutatakse endiselt võimalikult palju Eurostati ja liikmesriikide ametlikku statistikat, samal ajal kui ühtse loaga seotud teemade täpseks uurimiseks saab kasutada olemasolevaid ELi asutusi ja võrgustikke, nagu Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametit ja Euroopa rändevõrgustikku. Komisjon jätkab ka mõjuhinnaangusse panustanud olemasolevate eksperdirühmade kasutamist.

### **6.2. Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Kavandatud uuesti sõnastatud direktiivi isikuline kohaldamisala on hõlmatud kolmandate riikide kodanike poolest laiem. Samuti sisaldab ettepanek direktiiviga 2011/98/EL võrreldes rohkem õiguslikke kohustusi. Lisaks sellele sisaldab ettepanek sätteid, mida kehtiv õigusraamistik veel kohustuslikult ei hõlma. Seepärast peavad liikmesriigid esitama ülevõtmismeetmetest teatades selgitavad dokumendid, sealhulgas riiklike sätete ja direktiivi vastavustabeli, et ülevõtmismeetmed, mille liikmesriigid on kehtivale õigusaktile lisanud, oleksid selgelt näha.

### **6.3. Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

#### **I PEATÜKK. ÜLDSÄTTED**

##### Artiklid 1–3

Selles peatükis sätestatakse ettepaneku reguleerimisese, mõisted ja kohaldamisala. Ettepanekuga kehtestatakse tööandja määratlus, mis hõlmab tööhõivebüroosid ja ajutist tööd vahendavaid asutusi, et suurendada õiguskindlust ja tugevdada kolmandate riikide töötajate kaitset.

Mitme uuesti sõnastatud direktiivi ettepanekus sisalduva muudatuse eesmärk on täpsustada direktiivi 2011/98/EL kohaldamisala, eelkõige direktiivi kohaldamisalast tehtud erandeid, mis on ammendavalt sätestatud artikli 3 lõikes 2. Seoses lähetatud töötajatega on lisatud viide nõukogu direktiivile 1996/71/EÜ. Teisest liikmesriigist lähetatud kolmandate riikide töötajad on kohaldamisalast välja jäetud, sest neid ei loeta selle liikmesriigi tööturu osaks, kuhu nad on lähetatud. Peale selle on lisatud viited pärast direktiivi<sup>31</sup> jõustumist vastu võetud direktiividele, nagu ettevõtjasiseselt üleviidud töötajate direktiivile ja hooajatöötajate

<sup>31</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/98/EL kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis elamist ja töötamist võimaldava ühtse loa taotlemise ühtse menetluse ning liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandatest riikidest pärit töötajate ühiste õiguste kohta (ELT L 343, 23.12.2011, lk 9).

direktiivile<sup>32</sup>. Direktiivi 2011/98/EL kohaldamisalast on välja jäetud üksnes nende kahe direktiiviga hõlmatud kolmandate riikide töötajad. Kehtiva artikli 3 lõike 2 punktiga h on kohaldamisalast välja jäetud kolmandate riikide kodanikud, kes kasutavad kaitset vastavalt siseriiklikule õigusele, rahvusvahelistele kohustustele või liikmesriigi tavale. Praegu ei ole selge, kas need kolmandate riikide kodanikud, kui neil on lubatud töötada, on II peatükis käsitletud menetluse ja III peatükis sisalduvate võrdse kohtlemise sätetega hõlmatud. Seepärast tehakse ettepanek lisada see kolmandate riikide kodanike kategooria direktiivi kohaldamisalasse, jättes artikli 3 lõike 2 punkti h välja.

II PEATÜKK. Ühtne taotlemise menetlus ja ühtne luba

#### Artikkel 4. Ühtne taotlemise menetlus

Direktiivi artikliga 4 reguleeritakse ühtse taotlemise menetluse põhiaspekte.

Vastavalt artikli 4 lõikele 1 tuleks ühtse loa väljastamise, muutmise või uuendamise taotlus esitada ühtse taotlemise menetluse korras. Praegu kehtib reegel, et kui taotluse peab esitama kolmanda riigi kodanik, lubab liikmesriik taotluse esitamist kolmandast riigist, või kui see on siseriiklike õigusaktidega ette nähtud, selles liikmesriigis, kus kolmanda riigi kodanik seaduslikult viibib. Selleks et menetlust taotleja jaoks hõlbustada, nähakse uuesti sõnastatud direktiivi ettepanekuga ette, et liikmesriik peaks lubama ühtse loa taotlust esitada nii sihtliikmesriigis kui ka kolmandast riigist.

Kehtiva artikli 4 lõike 3 kohaselt ei mõjuta ühtne taotlemise menetlus viisamenetlust, mida võidakse esmakordsel sisenemisel nõuda. Teiste seadusliku rände direktiividega kooskõla saavutamiseks nõutakse uuesti sõnastatud direktiivi ettepanekus, et liikmesriigid väljastaksid nõutava viisa, kui liidu või siseriiklikus õiguses sätestatud ühtse loa ja viisa väljastamise nõuded on täidetud. Selle muudatuse eesmärk on vältida viisa andmisest keeldumist või sellega viivitamist, kui ühtse loa väljastamise nõuded on täidetud.

#### Artikkel 5. Pädev asutus

Artiklis 5 sätestatakse mitu menetlustagatist taotlemise menetluse ja ühtse loa kohta otsuse tegemise ajal. Kehtivate sätete kohaselt on nii, et kui ühtse loa taotlusi saab esitada üksnes sihtliikmesriigis, võib menetlus esmalt viisa saamiseks kogu menetluse kestust märkimisväärselt pikendada. Uuesti sõnastatud direktiivi ettepanekus sätestatakse, et direktiiviga ette nähtud neljakuuline tähtaeg hõlmab ka artikli 4 lõikes 3 osutatud nõutava viisa väljastamist. See tähtaeg peab hõlmama ka aega, mida pädevad asutused vajavad tööturu olukorra kontrollimiseks enne ühtse loa kohta otsuse tegemist.

Artiklitega 6 ja 7 reguleeritakse ühtse loa ja muul eesmärgil kui töötamiseks väljastatavate elamislubade vorminõudeid. Direktiivi 2011/98/EL muudatusi ei tehta.

Artiklis 8 sätestatakse loataotluse esitajale antavad teatavad menetlustagatised, nimelt kohustus teatada kirjalikult põhjendused ühtse loa väljastamise, muutmise või uuendamise taotluse tagasilükkamise otsuste kohta ning ka tagatis, et kirjalikult esitatakse teave selle

---

<sup>32</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/66/EL kolmandate riikide kodanike liikmesriiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta ettevõtjasisese üleviimise korral (ELT L 157, 27.5.2014, lk 1). Direktiiv 2014/36/EL kolmandate riikide kodanike hooajatöötajatena riiki sisenemise ja seal viibimise tingimuste kohta (ELT L 94, 28.3.2014, lk 1).

kohta, millisele ametiasutusele saab taotleja otsuse edasi kaevata, ja tähtajad. Direktiivi 2011/98/EL muudatusi ei tehta.

#### Artikkel 9. Teabe kättesaadavus

Artikli 9 kohustatakse liikmesriike esitama avalduse alusel kolmanda riigi kodanikule ja tema tulevasele tööandjale asjakohase teabe taotluse esitamiseks vajalike dokumentide kohta. Uuesti sõnastatud direktiivi ettepanek sisaldab sätet, millega reguleeritakse üksikasjalikumalt seda teavet, mille pädev asutus peab esitama ja mis hõlmab teavet kolmandate riikide kodanike õiguste, kohustuste ja menetlustagatiste kohta.

#### Artikkel 10. Tasud

Artikli 10 kohaselt on liikmesriikidel lubatud vajaduse korral nõuda taotlejalt tasu maksmist taotluste läbivaatamise eest. Uuesti sõnastatud direktiivi ettepaneku kohaselt peavad liikmesriigid kehtestama tasud, mis on proportsionaalsed ning lähtuvad lubade menetlemisel ja väljastamisel osutatud teenustest.

#### Artikkel 11. Ühtse loa alusel saadavad õigused

Artikli 11 punktides a–d sätestatakse ühtse loa alusel antavad õigused: õigus riiki siseneda ja seal elada, õigus vabalt liikuda kogu riigi territooriumil, õigus teha lubatud spetsiifilist tööd ja õigus saada teavet loa omaniku õiguste kohta.

Uuesti sõnastatud direktiivi ettepanekuga lisatakse uued sätted (artikli 11 lõiked 2–4), mille eesmärk on parandada kolmandate riikide töötajate kaitset. Kavandatud muudatuste põhjal annaks ühtne luba kolmanda riigi kodanikule õiguse vahetada loa kehtivusajal tööandjat. Liikmesriigid peaksid saama nõuda tööandja vahetamisest teavitamist ja olema võimelised tööandja vahetamise korral tööturu olukorda kontrollima. Lisatud on lõige 4, mille eesmärk on tagada, et liikmesriigid, kes tunnistavad ühtse loa pärast töötuks jäämist kehtetuks, võimaldaksid kolmandate riikide töötajatel loa kehtivusajal oma territooriumile jääda vähemalt kolmes kuuks, kui ühtse loa omanik kaotab töö.

#### Artikkel 12. Võrdne kohtlemine

Direktiivi 2011/98/EL artikli 12 kohaselt koheldakse ühtse loa omanikke kodanikega võrdselt mitmes valdkonnas, sealhulgas sellistes valdkondades nagu töötingimused, ühinemisvabadus, sotsiaalkindlustushüvitised, haridus ja koolitus, akadeemiliste ja kutsevalifikatsioonide tunnustamine, maksusoodustused, juurdepääs kaupadele ja teenustele ning tööõnustamisteenused. Sama artikliga lubatakse siiski mõnes valdkonnas kohaldada võrdse kohtlemise piiranguid.

Kehtivas artiklis 12 sisalduv viide võrdsele kohtlemisele seoses „elamispinna saamisega seotud menetlustega siseriikliku õiguse kohaselt, piiramata lepinguvabadust“ ja selle seos artikli 12 lõike 2 punkti d alapunktis ii sätestatud erandiga (mis lubab liikmesriikidel eluasemele juurdepääsu piirata) on ebaselge, eriti selles osas, kas see hõlmab juurdepääsu eraeluasemele. Kavandatud muudatusega täpsustatakse, et võrdset kohtlemist kohaldatakse juurdepääsul eraeluasemele ja liikmesriikide võimalikud piirangud võivad puudutada üksnes juurdepääsu avalikule eluasemele.

Lisaks on artikli 12 lõike 1 punktiga e ette nähtud võrdne kohtlemine seoses sotsiaalkindlustuskaitsega, mis on määratletud määruses (EÜ) nr 883/2004<sup>33</sup> ja hõlmab perehüvitisi. Euroopa Liidu Kohus leidis hiljutises kohtuotsuses, milles viidati Itaalia õigusnormidele,<sup>34</sup> et liikmesriigi säte, mille kohaselt sotsiaalkindlustushüvitise saamise õiguse kindlaksmääramisel ei võeta arvesse ühtse loa omaniku pereliikmeid, kes elavad mitte selle liikmesriigi territooriumil, vaid kolmandas riigis, samas kui nimetatud liikmesriigi kodaniku pereliikmeid, kes elavad kolmandas riigis, võetakse arvesse, ei ole ELi õigusega kooskõlas. Uuesti sõnastatud direktiivi ettepanekuga viiakse direktiivi 2011/98/EL põhjendus 24 selle kohtuotsusega kooskõlla, jättes välja viimased kaks lauset, mille kohaselt peaks direktiiv andma õigused ainult nende pereliikmete suhtes, kes kolivad elama liikmesriigis asuva kolmanda riigi töötaja juurde. Samuti tehakse ettepanek jätta artikli 12 lõike 2 punktist b, mis käsitleb perehüvitistele juurdepääsu piiranguid, välja viide kolmandate riikide kodanikele, kellel on lubatud töötada viisa alusel. See tähendaks, et kolmandate riikide kodanikel, kellel on lubatud töötada viisa alusel, on õigus perehüvitistele, kui nad töötavad asjaomases liikmesriigis üle kuue kuu.

#### Artiklid 13–14. Järelevalve, riskianalüüs, kontroll ja karistused ning kaebuste esitamise lihtsustamine

Lisatakse uued artiklid, et tugevdada võrdse kohtlemise sätteid. Liikmesriigid peaksid nägema tööandjatele käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise eest ette tõhusad, proportsionaalsed ja heidutavad karistused, eelkõige seoses töötingimuste, ühinemise ja liitumisvabaduse ning sotsiaalkindlustushüvitistele juurdepääsuga. Sellised meetmed peaksid hõlmama järelevalvet, riskianalüüsi ja vajaduse korral kontrolli.

Täitmise tagamise tõhustamiseks tuleks seada sisse kaebuste esitamise mehhanismid. Need peaksid olema avatud nii ühtse loa omanikele kui ka kolmandatele isikutele, kellel on liikmesriigi õiguses sätestatud kriteeriumide kohaselt õigustatud huvi tagada käesoleva direktiivi nõuete täitmine, ning samuti liikmesriigi pädevatele asutustele, kui nii on siseriiklikus õiguses sätestatud. Seda seetõttu, et tõendid näitavad, et kolmandate riikide kodanikud ei ole sageli selliste mehhanismide olemasolust teadlikud või kõhklevad neid oma nime all kasutamast, sest kardavad olemasolevate ja/või tulevaste töövõimalustega seotud tagajärgi.

#### Artikkel 14. Üldsuse teavitamine

Uuesti sõnastatud direktiivi ettepanekuga nähakse liikmesriikidele ette üksikasjalikumad kohustused seoses üldsuse teavitamisega. Läbivaadatud meetmed hõlmavad kohustust esitada teavet dokumentaalsete tõendite kohta, mida on taotlemisel vaja, ning riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste, sealhulgas kolmandate riikide kodanike õiguste, kohustuste ja menetlustagatiste kohta.

#### Artiklid 15–18

Nendes artiklites sätestatakse aruandlust, kontaktpunkte, ülevõtmist, jõustumist ja adressaate käsitlevad normid, mis on direktiivis 2011/98/EL juba sätestatud.

<sup>33</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT L 166, 30.4.2004, lk 1).

<sup>34</sup> Kohtuotsus, Euroopa Kohus, 25. november 2020, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) vs. WS, C-302/19.

Artiklis 19 sätestatakse, et ettepanekuga tunnistatakse kehtiv ühtse loa direktiiv 2011/98/EL ametlikult kehtetuks.

Ettepanek:

## EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

**kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis elamist ja töötamist võimaldava ühtse loa taotlemise ühtse menetluse ning liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandatest riikidest pärit töötajate ühiste õiguste kohta (uuesti sõnastatud)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,  
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 79 lõike 2 punkte a ja b,  
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,  
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,  
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust<sup>35</sup>,  
võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust<sup>36</sup>,  
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt<sup>37</sup>  
ning arvestades järgmist:

↓ uus

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2011/98/EL<sup>38</sup> tuleks teha mitmeid muudatusi. Selguse huvides tuleks kõnealune direktiiv uuesti sõnastada.

↓ 2011/98/EL põhjendus 1  
(kohandatud)

~~Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala järkjärguliseks loomiseks näeb Euroopa Liidu toimimise leping (ELi toimimise leping) ette meetmed, mis võetakse varjupaiga, sisserände ja kolmandate riikide kodanike õiguste kaitse valdkonnas.~~

<sup>35</sup> ELT C 27, 3.2.2009, lk 114.

<sup>36</sup> ELT C 257, 9.10.2008, lk 20.

<sup>37</sup> Euroopa Parlamendi 24. märtsi 2011. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 24. novembri 2011. aasta seisukoht esimesel lugemisel (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 13. detsembri 2011. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

<sup>38</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/98/EL kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis elamist ja töötamist võimaldava ühtse loa taotlemise ühtse menetluse ning liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandatest riikidest pärit töötajate ühiste õiguste kohta (ELT L 343, 23.12.2011, lk 1).

↓ 2011/98/EL põhjendus 2  
(kohandatud)

~~Euroopa Ülemkogu tõdes oma 15. ja 16. oktoobri 1999. aasta erakorralisel kohtumisel Tampere vajadust ühtlustada kolmandate riikide kodanike riiki lubamise ja seal elamise tingimusi käsitlevat siseriiklikku õigust. Sellega seoses tõdeti ülemkogul eelkõige, et Euroopa Liit peaks tagama seaduslikult liikmesriikide territooriumil elavate kolmandate riikide kodanike õiglase kohtlemise ning et tuleks taotleda nendele kodanikele liidu kodanikega võrreldavate õiguste ja kohustuste andmist tõhusama integreerumispoliitika abil. Sellest tulenevalt palus Euroopa Ülemkogu võtta nõukogul komisjoni ettepanekute põhjal vastu asjakohased õigusaktid. Tampere sõnastatud eesmärkide täitmise vajadust kinnitati ka Euroopa Ülemkogu poolt 10. ja 11. detsembri 2009. aasta kohtumisel vastu võetud Stockholmi programmis.~~

↓ 2011/98/EL põhjendus 3  
(kohandatud)

- (2) Liikmesriikides seni kehtivate õigusnormide lihtsustamisele ja ühtlustamisele aitaks kaasa, kui sätestatakse ühtne taotlemise menetlus, mille tulemusel üheainsa haldustoiminguga antakse välja üksainus luba, milles on ühendatud elamis- ja tööloa. ~~Mitu liikmesriiki on lihtsustamist juba alustanud ja see on toonud kaasa tõhusama menetluse nii võõrtöötajatele kui ka tööandjatele ning lihtsustanud elamise ja töötamise seaduslikkuse kontrollimist.~~

↓ 2011/98/EL põhjendus 4

- (3) Selleks et võimaldada esmakordset sisenemist riigi territooriumile, peaks liikmesriigil olema võimalik anda välja ühtne luba, või kui neid lube antakse välja alles pärast riiki sisenemist, viisa. Liikmesriik peaks sellise ühtse loa või viisa välja andma õigeaegselt.

↓ 2011/98/EL põhjendus 5

- (4) Tuleks kehtestada õigusnormid ühtse loa taotluse läbivaatamise menetluse kohta. See menetlus peaks olema tõhus ja juhitav, võttes arvesse liikmesriikide haldusametuste tavalist töökoormust, ning samuti läbipaistev ja õiglane, et asjaomastel isikutel oleks vajalik õiguskindlus.

↓ 2011/98/EL põhjendus 6

- (5) Käesoleva direktiivi sätted ei tohiks piirata liikmesriikide pädevust reguleerida riiki lubamist, sealhulgas selliste kolmandate riikide kodanike arvu, kellel lubatakse siseneda riiki töötamise eesmärgil.

↕ uus

- (6) Käesoleva direktiivi kohaldamisalasse peaksid kuuluma töösuhted kolmandatest riikidest pärit töötajate ja tööandjate vahel. Kui liikmesriigi õigus lubab kolmanda riigi kodanikke vastu võtta selliste liikmesriigi territooriumil asuvate ajutist tööd

vahendavate asutuste kaudu, kes sõlmivad töötajaga töösuhte, ei tohiks neid asutusi käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja jätta.

↓ 2011/98/EL põhjendus 7  
(kohandatud)

- (7) Käesolevat direktiivi ei tuleks kohaldada kolmandate riikide lähetuses viibivate kodanike suhtes ☒, kes kuuluvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 96/71/EÜ kohaldamisalasse<sup>39</sup>. ☒. See ei tohiks takistada kohtlemast kolmandate riikide kodanikke, kes liikmesriigis seaduslikult elavad ja töötavad ja keda lähetatakse teise liikmesriiki, võrdsena lähteliikmesriigi kodanikega kogu lähetuse kestel nende töötingimuste osas, mida ei mõjuta ~~Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta~~ direktiivi 96/71/EÜ ~~(töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) kohaldamine~~<sup>40</sup>.

↓ uus

- (8) Kolmandate riikide kodanikud, kes on saanud kaitse vastavalt siseriiklikule õigusele, rahvusvahelistele kohustustele või liikmesriigi tavadele, peaksid kuuluma käesoleva direktiivi kohaldamisalasse, et neile saaks anda rohkem õigusi.

↓ 2011/98/EL põhjendus 8  
(kohandatud)

- (9) Käesoleva direktiiviga ei tuleks hõlmata kolmandate riikide kodanikke, kes on saanud pikaajalise elaniku staatuse nõukogu ~~25. novembri 2003. aasta~~ direktiivi 2003/109/EÜ ~~(pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta)~~<sup>41</sup> kohaselt, kuna neil on ☒ üldiselt ☒ rohkem õigusi ja erinev elamisluba – pikaajalise elaniku ELi elamisluba.

↓ 2011/98/EL põhjendus 9  
⇒ uus

- (10) Käesoleva direktiiviga ei tuleks hõlmata kolmandate riikide kodanikke, kes on lubatud liikmesriiki hooajatöödele ⇒ ja on taotlenud liikmesriiki lubamist või on lubatud liikmesriigi territooriumile kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2014/36/EL,<sup>42</sup> ⇐ kuna ⇒ nende suhtes kohaldatakse direktiiviga 2014/36/EL kehtestatud erikorda ⇐ ~~nad viibivad riigis ajutiselt.~~

<sup>39</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiiv 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (EÜT L 18, 21.1.1997, lk 1).

<sup>40</sup> EÜT L 18, 21.1.1997, lk 1.

<sup>41</sup> Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta (ELT L 16, 23.1.2004, lk 44).

<sup>42</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/36/EL kolmandate riikide kodanike hooajatöötajatena riiki sisenemise ja seal viibimise tingimuste kohta (ELT L 94, 28.3.2014, lk 375).

↓ 2011/98/EL põhjendus 10  
(kohandatud)  
⇒ uus

- ~~(11)~~ Liikmesriikide kohustus määrata kindlaks, kas taotluse peaks esitama kolmanda riigi kodanik või tema tööandja, ei tohiks piirata mis tahes sellise korra kohaldamist, mille puhul nõutakse mõlema poole kaasamist menetlusse. Liikmesriigid peaksid otsustama, kas ⇒ lubama ⇐ ühtse loa ☒ taotlust ☒ taotlus tuleb esitada ⇒ nii ⇐ sihtliikmesriigis või ⇒ kui ka ⇐ kolmandas riigis. Juhul, kui kolmanda riigi kodanikul ei lubata avaldust kolmandas riigis esitada, peaksid liikmesriigid tagama, et tööandja võib taotluse esitada sihtliikmesriigis.

↓ 2011/98/EL põhjendus 11  
⇒ uus

- (12) Ühtset taotlemise menetlust ja ühtset luba käsitlevaid käesoleva direktiivi sätteid ei tohiks kohaldada ühtsete või pikaajaliste viisade suhtes, ⇒ välja arvatud liikmesriikide kohustus väljastada nõutav viisa neljakuulise tähtaja jooksul, mis on ette nähtud ühtse loa suhtes otsuse vastuvõtmiseks ⇐.

↓ 2011/98/EL põhjendus 13  
⇒ uus

- (13) Taotlust käsitleva otsuse vastuvõtmise tähtaeg ei tohiks hõlmata kutsekvalifikatsiooni tunnustamiseks nõutavat aega ega viisa väljastamiseks nõutavat aega ⇒ peaks hõlmama nii vajaduse korral viisa väljastamisele kuluvat aega kui ka aega, mida on vaja tööturu olukorra kontrollimiseks ⇐. Käesolev direktiiv ei peaks piirama siseriiklike menetluste kohaldamist diplomite tunnustamiseks.

↓ uus

- (14) Seepärast peaksid liikmesriigid dokumente, mille taotlejad on neile nii ühtse loa kui ka nõutava viisa väljastamiseks esitanud, põhjalikult kontrollima ainult ühe korra, et vältida topelttööd ja menetluse pikalevenimist. Peale selle ei tohiks liikmesriigid taotlejatelt asjakohaste dokumentide esitamist nõuda rohkem kui üks kord.

↓ 2011/98/EL põhjendus 12

- (15) Käesoleva direktiivi kohaselt pädeva asutuse määramine ei tohiks piirata teiste ametiasutuste, ning kui see on asjakohane, tööturu osapoolte rolli ja ülesandeid seoses taotluse läbivaatamise ja selle kohta otsuse tegemisega.

↓ 2011/98/EL põhjendus 13  
(kohandatud)

- (16) Taotlust käsitleva otsuse vastuvõtmise tähtaeg ei tohiks ☒ siiski ☒ hõlmata kutsekvalifikatsiooni tunnustamiseks nõutavat aega ega viisa väljastamiseks nõutavat

~~aega~~. Käesolev direktiiv ei tohiks piirata siseriiklike menetluste kohaldamist diplomite tunnustamiseks.

↓ 2011/98/EL põhjendus 14  
(kohandatud)

- (17) Ühtse loa vorm tuleks koostada vastavalt nõukogu ~~13. juuni 2002. aasta~~ määrusele (EÜ) nr 1030/2002 ~~(millega kehtestatakse ühtne elamisloavorm kolmandate riikide kodanike jaoks)~~<sup>43</sup> ja liikmesriikidel peaks olema võimalik esitada sellel lisateavet eelkõige selle kohta, kas isikul on lubatud töötada või mitte. Muu hulgas selleks, et rännet paremini ohjata, peaks liikmesriik esitama teabe töötamise õiguse kohta mitte ainult ühtsel loal, vaid kõigil väljaantavatel elamislubadel, sõltumata loa või ☒ elamisloa ☐ liikmesriigis elamise õigust tõendava dokumendi liigist, mille alusel kolmanda riigi kodanik on lubatud liikmesriiki ja mille alusel saab ta juurdepääsu selle liikmesriigi tööturule.

↓ 2011/98/EL põhjendus 15

- (18) Käesoleva direktiivi sätteid, mis puudutavad muul kui töötamise eesmärgil väljastatavaid elamislube, tuleks kohaldada üksnes selliste lubade vormi suhtes ning need ei tohiks piirata liidu ega siseriiklike õigusnorme riiki lubamise menetluste ja selliste lubade väljastamise menetluste kohta.

↓ 2011/98/EL põhjendus 16

- (19) Käesoleva direktiivi sätteid, mis käsitlevad ühtset luba ja elamisluba, mis on välja antud muul kui töötamise eesmärgil, ei tohiks takistada liikmesriikidel täiendava paberdokumendi väljastamist, et anda töösuhte kohta täpsemat teavet kui see, mis mahub elamisloale. Sellise dokumendi abil saab ära hoida kolmandate riikide kodanike ekspluateerimist ning võidelda ebaseadusliku töötamisega, kuid selle kasutamine peaks olema liikmesriikide jaoks vabatahtlik ja see ei tohiks asendada tööloa, kuna see kahjustaks ühtse loa kontseptsiooni. Sellist teavet võib säilitada ka elektroonilisel kujul, kasutades määruse (EÜ) nr 1030/2002 artikliga 4 ja selle lisa punkti ~~16 alapunktiga~~ a alapunktiga 20 pakutavaid tehnilisi lahendusi.

↓ 2011/98/EL põhjendus 17

- (20) Tingimused ja kriteeriumid, mille alusel saab ühtse loa väljastamise, muutmise või uuendamise taotluse rahuldamata jätta või mille alusel saab ühtse loa tühistada, peaksid olema objektiivsed ja kehtestatud siseriiklike õigusaktidega, hõlmates kohustust järgida liidu eelistamise põhimõtet, mis on sõnastatud eeskätt 2003. aasta ja 2005. aasta ühinemisaktides. Rahuldamata jätmise ja tühistamise otsused peaksid olema nõuetekohaselt põhjendatud.

<sup>43</sup> Nõukogu 13. juuni 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1030/2002, millega kehtestatakse ühtne elamisloavorm kolmandate riikide kodanike jaoks (EÜT L 157, 15.6.2002, lk 1).

↓ 2011/98/EL põhjendus 18

- (21) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/399<sup>44</sup> ~~15. märtsi 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 562/2006 (millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad))~~<sup>45</sup> ning 14. juuni 1985. aasta konventsiooni (millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel nende ühispiiridel kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta (Schengeni konventsioon))<sup>46</sup> artikliga 21 tuleks kolmandate riikide kodanikud, kellel on kehtiv reisidokument ja Schengeni *acquis*'d täielikult kohaldava liikmesriigi välja antud ühtne luba, lubada vabalt siseneda Schengeni *acquis*'d täielikult kohaldavate liikmesriikide territooriumile ja liikuda nende piires kuni kolme kuu jooksul iga kuue kuu pikkuse ajavahemiku kohta.

↓ 2011/98/EL põhjendus 19

- (22) Kuna liidul ei ole asjakohaseid horisontaalseid õigusakte, võib kolmandate riikide kodakondsusega töötajate õiguste vahel olla erinevusi sõltuvalt liikmesriigist, kus nad töötavad, ja kodakondsusest. Selleks et arendada sidusat sisserändepoliitikat ning vähendada liidu kodanike ja liikmesriigis seaduslikult töötavate kolmandate riikide kodanike õiguste erinevust ning täiendada olemasolevat sisserändevaldkonnast *acquis*'d, tuleks kehtestada ühised õigused ja eeskätt täpsustada valdkonnad, kus kolmandate riikide kodanikke, kellel veel ei ole pikaajalise elaniku staatust, käsitletakse võrdselt liikmesriigi kodanikega. Nende sätete eesmärk on kehtestada liidus ühtsed miinimumtingimused, tunnustada panust, mille kolmandate riikide kodanikud annavad liidu majandusse oma töö ja maksude maksmisega, ning vähendada kolmandate riikide kodanike võimalikust ekspluateerimisest tulenevat ebaõiglast konkurentsi liikmesriigi kodanike ja kolmandate riikide kodanike vahel. Ilma et see piiraks töösuhte tõlgendamist muudes liidu õigusnormides, peaks „kolmandast riigist pärit töötaja“ käesoleva direktiivi kohaselt tähendama kolmanda riigi kodanikku, kes on lubatud liikmesriigi territooriumile, elab seal seaduslikult ja kellele on antud luba töötada tasulise suhte raames siseriikliku õiguse või tava kohaselt.

↓ 2011/98/EL põhjendus 20  
(kohandatud)

- (23) Kõigil liikmesriikides seaduslikult elavatel ja töötavatel kolmandate riikide kodanikel peaks olema sihtliikmesriigi kodanikega vähemalt võrdsed õigused, st neid tuleks kohelda samamoodi kui vastuvõtva liikmesriigi kodanikke, sõltumata nende riiki lubamise esialgsest eesmärgist või alusest. Direktiivis ☒ kohaldamisalasse kuuluvates ☒ loetletud valdkondades tuleks õigus võrdsele kohtlemisele anda mitte üksnes neile kolmandate riikide kodanikele, kes on liikmesriiki lubatud töötamise eesmärgil, vaid ka neile, kes on liikmesriiki lubatud muudel põhjustel ja kellele on antud juurdepääs liikmesriigi tööturule muude liidu või siseriiklike õigusnormide

<sup>44</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määrus (EL) 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieskirjad) (ELT L 77, 23.3.2016, lk 1).

<sup>45</sup> (ELT L 105, 13.4.2006, lk 1).

<sup>46</sup> EÜT L 239, 22.9.2000, lk 19.

alusel, sealhulgas kolmandatest riikidest pärit töötajate pereliikmetele, kes on liikmesriiki lubatud nõukogu ~~22. septembri 2003. aasta~~ direktiivi 2003/86/EÜ ~~(perekonna taasühinemise õiguse kohta)~~<sup>47</sup> kohaselt, ning kolmandate riikide kodanikele, kes on liikmesriiki lubatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/801<sup>48</sup> kohaselt ~~nõukogu 13. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/114/EÜ (kolmandate riikide kodanike riiki lubamise kohta õpingute, õpilasvahetuse, tasustamata praktika või vabatahtliku teenistuse eesmärgil)~~<sup>49</sup> kohaselt ning teadlastele, kes on liikmesriiki lubatud nõukogu 12. oktoobri 2005. aasta direktiivi 2005/71/EÜ ~~(kolmandate riikide kodanike teadusuuringute eesmärgil riiki lubamise erimenetluse kohta)~~<sup>50</sup>.

↓ 2011/98/EL põhjendus 21

- (24) Õigus võrdsele kohtlemisele teatavates valdkondades tuleks tagada vaid neile kolmandate riikide kodanikele, kes elavad liikmesriigis seaduslikult ning kellele on võimaldatud juurdepääs liikmesriigi tööturule, mis on märgitud elamis- ja töötamisõigust andvas ühtses loas või muul eesmärgil antud elamisloas, milles on märges töötamise lubamise kohta.

↓ 2011/98/EL põhjendus 22

- (25) Käesolevas direktiivis osutatud töötingimused peaksid hõlmama vähemalt palka ja töölt vabastamist, töotervishoidu ja tööohutust, tööaega ja puhkust, võttes arvesse kehtivaid kollektiivlepinguid.

↓ 2011/98/EL põhjendus 23

- (26) Liikmesriik peaks tunnustama kolmanda riigi kodaniku kutsekvalifikatsiooni, mis on saadud teises liikmesriigis, samal viisil kui liidu kodanike omi ning kolmandas riigis saadud kvalifikatsiooni tuleks võtta arvesse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivile 2005/36/EÜ ~~(kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta)~~<sup>51</sup>. Kolmandatest riikidest pärit töötajate õigus võrdsele kohtlemisele seoses diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide tunnustamisega riigi asjaomase menetluse kohaselt ei tohiks piirata liikmesriigi pädevust lubada kõnealused kolmandatest riikidest pärit töötajad oma tööturule.

<sup>47</sup> Nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiiv 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT L 251, 3.10.2003, lk 12).

<sup>48</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/801 kolmandate riikide kodanike teadustegevuse, õpingute, praktika, vabatahtliku teenistuse, õpilasvahetusprogrammides või haridusprojektides osalemise ja *au pair*’ina töötamise eesmärgil riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta (ELT L 132, 21.5.2016, lk 21).

<sup>49</sup> ELT L 375, 23.12.2004, lk 12.

<sup>50</sup> ELT L 289, 3.11.2005, lk 15.

<sup>51</sup> Direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, 30.9.2005, lk 22).

↓ 2011/98/EL põhjendus 24

~~(27) Kolmandatest riikidest pärit töotajaid tuleks kohelda võrdsena ka sotsiaalkindlustuse vallas. Sotsiaalkindlustuse liigid on kindlaks määratud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruses (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta)<sup>52</sup>. Sotsiaalkindlustuse valdkonnas võrdselt kohtlemist käsitlevaid käesoleva direktiivi sätteid tuleks kohaldada ka töötajate suhtes, kes on lubatud liikmesriiki otse kolmandast riigist. Siiski ei tohiks käesoleva direktiiviga anda kolmandatest riikidest pärit töötajatele, kellel on piiriüleseid seoseid, ulatuslikumaid õigusi kui need, mis on ette nähtud sotsiaalkindlustuse valdkonnas kehtiva liidu õigusega. Lisaks sellele ei tohiks käesoleva direktiiviga anda õigusi olukordades, mis jäävad liidu õiguse reguleerimisalast välja, näiteks seoses kolmandas riigis elavate pereliikmetega. Käesolev direktiiv peaks andma õigused ainult nende pereliikmete suhtes, kes kolivad elama liikmesriigis asuva kolmanda riigi töötaja juurde seoses perekonna taasühinemisega, või nende pereliikmete suhtes, kes juba elavad koos kolmanda riigi töötajaga seaduslikult kõnealuses liikmesriigis.~~

↓ 2011/98/EL põhjendus 25

(28) Liikmesriigid peaksid tagama võrdse kohtlemise vähemalt kolmandate riikide kodanike suhtes, kes töötavad või kes on pärast minimaalset töötamise aega registreeritud töötuna. Käesoleva direktiivi kohased sotsiaalkindlustuse valdkonna võrdse kohtlemise piirangud ei tohiks piirata õigusi, mis on antud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusele (EL) nr 1231/2010 (millega laiendatakse määrust (EÜ) nr 883/2004 ja määrust (EÜ) nr 987/2009 kolmandate riikide kodanikele, keda nimetatud määrused veel ei hõlma üksnes nende kodakondsuse tõttu)<sup>53</sup>.

↓ 2011/98/EL põhjendus 26

(29) Liidu õigusaktid ei piira liikmesriikide õigust korraldada oma sotsiaalkindlustussüsteeme. ~~Kuna kõnealune valdkond on liidu tasandil ühtlustamata, kehtestavad liikmesriigid~~ Liikmesriigid kehtestavad ise sotsiaalkindlustushüvitiste saamise tingimused ning selliste hüvitiste suuruse ja saamise ajavahemiku. Seda õigust teostades peaksid liikmesriigid siiski järgima liidu õigust.

↓ 2011/98/EL põhjendus 27

(30) Kolmandatest riikidest pärit töötajate võrdne kohtlemine ei tohiks hõlmata kutseõppe valdkonnas sotsiaalarabiskeemide abil rahastatavaid meetmeid.

<sup>52</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT L 166, 30.4.2004, lk 1).

<sup>53</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1231/2010, millega laiendatakse määrust (EÜ) nr 883/2004 ja määrust (EÜ) nr 987/2009 kolmandate riikide kodanikele, keda nimetatud määrused veel ei hõlma üksnes nende kodakondsuse tõttu (ELT L 344, 29.12.2010, lk 1).

- (31) Kolmandatest riikidest pärit töötajate võrdse kohtlemise tugevdamiseks peaksid liikmesriigid ette nägema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused tööandjatele käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise eest, eelkõige seoses töötingimuste, ühinemis- ja liitumisvabaduse ning sotsiaalkindlustushüvitistele juurdepääsuga.
- (32) Käesoleva direktiivi nõuetekohase täitmise tagamiseks peaksid liikmesriigid hoolitsema selle eest, et tööandjate järelevalveks loodaks asjakohased mehhanismid ning et vajaduse korral tehtaks nende territooriumil tõhusaid ja piisavaid kontrole. Kontrollitavate tööandjate valimine peaks eelkõige põhinema liikmesriigi pädevate asutuste koostatud riskianalüüsil, milles võetakse arvesse selliseid tegureid nagu ettevõtja tegevusvaldkond ja varasemad rikkumised.
- (33) Liikmesriigid peaksid kehtestama ka tõhusad mehhanismid, mille kaudu kolmandatest riikidest pärit töötajad saavad taotleda õiguskaitset ja esitada kaebusi otse või kolmandate isikute kaudu, kellel on kooskõlas siseriiklikus õiguses sätestatud kriteeriumidega õigustatud huvi tagada käesoleva direktiivi järgimine, näiteks ametiühingud või muud ühendused või pädevad asutused. Seda peetakse vajalikuks, et tegeleda olukordadega, kus kolmandatest riikidest pärit töötajad ei ole teadlikud õiguskaitsemehhanismide olemasolust või kõhklevad neid iseenda nimel kasutada, näiteks kartuses võimalike tagajärgede ees.
- (34) Ühtne luba peaks võimaldama kolmanda riigi kodanikul selle kehtivusaja jooksul tööandjat vahetada. Liikmesriikidel peaks olema võimalik nõuda vahetusest teatamist ja kontrollida olukorda tööturul, kus tööandjat vahetatakse. Kui ühtse loa omanik jääb töötuks, ei tohiks vähemalt kolme kuu jooksul luba tühistada.

↓ 2011/98/EL põhjendus 28

- (35) Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada liidu õiguse ja kohaldatavate rahvusvaheliste aktide soodsamate sätete kohaldamist piiramata.

↓ 2011/98/EL põhjendus 29

- (36) Liikmesriigid peaksid jõustama käesoleva direktiivi, diskrimineerimata sealjuures soo, rassi, nahavärvi, etnilise või sotsiaalse päritolu, geneetiliste eripärade, keele, usu või veendumuste, poliitiliste või muude arvamuste, vähemusrahvuse hulka kuulumise, varandusliku seisundi, sünni, puute, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel, eriti kooskõlas nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiiviga 2000/43/EÜ (millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust)<sup>54</sup> ning nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiviga 2000/78/EÜ (millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel)<sup>55</sup>.

<sup>54</sup> Nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/43/EÜ, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust (EÜT L 180, 19.7.2000, lk 22).

<sup>55</sup> Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, 2.12.2000, lk 16).

↓ 2011/98/EL põhjendus 30

- (37) Kuna käesoleva direktiivi eesmärged, nimelt kehtestada kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis töötamiseks ühtse loa väljaandmise ühtne menetlus ja liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandatest riikidest pärit töötajate õiguste ühtne kogum, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning meetmete ulatuse ja toime tõttu on neid parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

↓ 2011/98/EL põhjendus 31

- (38) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ning järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid kooskõlas ELi lepingu artikli 6 lõikega 1.

↓ 2011/98/EL põhjendus 32  
(kohandatud)

~~Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeesmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide esitamine on põhjendatud.~~

↓ 2011/98/EL põhjendus 33  
(kohandatud)  
⇒ uus

- (39) Vastavalt ~~ELi~~ ☒ Euroopa Liidu ☒ lepingule ja ~~ELi~~ ☒ Euroopa Liidu ☒ toimimise lepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokoll (nr 21) ☒ (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) ☒ artiklitele 1 ja 2 ning ilma et see piiraks kõnealuse protokoll artikli ⇒ te 3 ja ⇐ 4 kohaldamist, ei osale ⇒ Iirimaa ⇐ ~~need liikmesriigid~~ käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole nende ⇒ tema ⇐ suhtes siduv ega kohaldata.

[VÕI]

[Vastavalt ELi ☒ Euroopa Liidu ☒ lepingule ja ELi ☒ Euroopa Liidu ☒ toimimise lepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokoll (nr 21) ☒ (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) ☒ artiklitele ⇒ 4a ⇐ ~~1 ja 2~~ ning ilma et see piiraks kõnealuse protokoll artikli 4 kohaldamist, ei osale ~~need liikmesriigid~~ käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole nende suhtes siduv ega kohaldata ⇒ on Iirimaa [... kirjaga] teatanud soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmises ja kohaldamises. ⇐ ]

↓ 2011/98/EL põhjendus 34

(40) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolliga nr 22 artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

↓ uus

(41) Kohustus võtta käesolev direktiiv liikmesriigi õigusesse üle peaks piirduma sätetega, mida on võrreldes varasema direktiiviga oluliselt muudetud. Muutmata sätete ülevõtmise kohustus tuleneb kõnealusest varasemast direktiivist.

(42) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud I lisa B osas osutatud direktiivide liikmesriigi õigusesse ülevõtmise tähtpäevadega,

↓ 2011/98/EL (kohandatud)

⇒ uus

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

## I PEATÜKK

### ÜLDSÄTTED

#### Artikkel 1

#### Reguleerimisese

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse:
  - (a) kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis töötamise eesmärgil viibimiseks ühtse loa väljastamise ühtne menetlus, et lihtsustada nende riiki lubamise menetlust ja nende staatuse kontrollimist; ja
  - (b) liikmesriigi kodanikega võrdse kohtlemise põhimõttest lähtuvad ühised õigused liikmesriigis seaduslikult elavatele kolmandatest riikidest pärit töötajatele, sõltumata sellest, millised olid nende töötajate asjaomasesse liikmesriiki lubamise algsed põhjused.
2. Käesoleva direktiivi sätted ei ☒ mõjuta ☒ ~~piira~~ liikmesriikide pädevust ☒ otsustada, kui palju ☒ ☒ kolmandatest riikidest tulevaid kolmandate riikide kodanikke oma riiki tööd otsima lubada ☒ ~~lubada kolmandate riikide kodanikke oma tööturule.~~

#### Artikkel 2

#### Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (a) „kolmanda riigi kodanik“ – isik, kes ei ole liidu kodanik ELi toimimise lepingu artikli 20 lõike 1 tähenduses;
- (b) „kolmandast riigist pärit töötaja“ – kolmanda riigi kodanik, kes on lubatud liikmesriigi territooriumile, elab seal seaduslikult ja kellele on antud luba selles

liikmesriigis töötada ~~tasulise suhte~~ ⇒ töösuhte ⇐ raames siseriikliku õiguse või tava kohaselt;

↓ uus

- (c) „tööandja“ – füüsiline või juriidiline isik, sealhulgas rendiagentuur, kelle tarbeks või kelle juhtimisel või järelevalve all tööd tehakse;

↓ 2011/98/EL

~~de~~) „ühtne luba“ – liikmesriigi ametiasutuste väljastatud elamisluba, mis võimaldab kolmanda riigi kodanikul asjaomase liikmesriigi territooriumil töötamise eesmärgil seaduslikult elada;

~~ee~~) „ühtne taotlemise menetlus“ – menetlus, mille käigus tehakse kolmanda riigi kodaniku või tema tööandja esitatud ühtse taotluse alusel otsus talle liikmesriigis elamise ja töötamise ühtse loa andmise kohta

### Artikkel 3

#### Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse:
  - (a) kolmandate riikide kodanike suhtes, kes taotlevad töötamise eesmärgil liikmesriigis elamist;
  - (b) kolmandate riikide kodanike suhtes, kes on liikmesriiki lubatud liidu või siseriikliku õiguse alusel muul eesmärgil kui töö, kellel lubatakse töötada ja kellel on elamisluba määruse (EÜ) nr 1030/2002 kohaselt, ning
  - (c) kolmandate riikide kodanike suhtes, kes on liikmesriiki lubatud töö eesmärgil liidu või siseriikliku õiguse alusel.
2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata nende kolmandate riikide kodanike suhtes,
  - a) kes on liidu kodaniku pereliikmed, kellel on olnud või on liidus vaba liikumise õigus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu ~~29. aprilli 2004. aasta~~ direktiiviga 2004/38/EÜ ~~(mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil)~~<sup>56</sup>;
  - b) kellel ja kelle pereliikmetel on kodakondsusest olenemata liidu ja selle liikmesriikide või liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud lepingute alusel samasugune vaba liikumise õigus nagu liidu kodanikel;

↓ 2011/98/EL (kohandatud)

- c) ~~keda loetakse lähetatuks~~ ☒ kes kuuluvad direktiivi 96/71/EÜ kohaldamisalasse, ☒ nii kaua kui nad viibivad lähetuses ☒ asjaomase liikmesriigi territooriumil ☒ ;

<sup>56</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil (ELT L 158, 30.4.2004, lk 77).

d) kes on taotlenud liikmesriiki lubamist või kes on lubatud liikmesriiki ettevõttesiseselt ümberpaigutatavate töötajatena ☒ kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2014/66/EL ☒ <sup>57</sup>;

e) kes on taotlenud liikmesriiki lubamist või kes on lubatud liikmesriiki hooajatöölisena või ~~au pair'i lepingu alusel~~ ☒ kooskõlas direktiiviga 2014/36/EL või *au pair*'ina kooskõlas direktiiviga (EL) 2016/801 ☒;

↓ 2011/98/EL

f) kellele on antud luba elada liikmesriigis ajutise kaitsekava alusel või kes on taotlenud sel põhjusel elamisluba ja kelle taotluse kohta ei ole veel otsust tehtud;

g) kes kasutavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/95/EL<sup>58</sup> nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/83/EÜ (miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta)<sup>59</sup> kohast rahvusvahelist kaitset või kes on taotlenud rahvusvahelist kaitset vastavalt nimetatud direktiivile ning kelle taotluse suhtes ei ole veel tehtud lõplikku otsust;

~~h) kes kasutavad kaitset vastavalt siseriiklikule õigusele, rahvusvahelistele kohustustele või liikmesriigi tavale või kes on taotlenud kaitset vastavalt siseriiklikele õigusaktidele, rahvusvahelistele kohustustele või liikmesriigi tavale ning kelle taotluse suhtes ei ole veel tehtud lõplikku otsust;~~

~~h)~~ kes on pikaajaline elanik vastavalt direktiivile 2003/109/EÜ;

~~i)~~ kelle väljasaatmine riigist on peatatud faktidele või õigusaktidele tuginedes;

~~j)~~ kes on taotlenud riiki lubamist või kes on lubatud liikmesriigi territooriumile füüsilisest isikust ettevõtjana;

~~k)~~ kes on taotlenud liikmesriiki lubamist või kes on liikmesriiki lubatud liikmesriigis registreeritud või liikmesriigi lipu all sõitval laeval töötava meremehe või muu töötajana.

3. Liikmesriigid võivad otsustada, et II peatükki ei kohaldata kolmandate riikide kodanike suhtes, kellele on antud luba töötamiseks liikmesriigis mitte kauemaks kui kuueks kuuks või kes on liikmesriiki lubatud õppimise eesmärgil.

4. II peatükki ei kohaldata kolmandate riikide kodanike suhtes, kellele on antud luba töötamiseks viisa alusel.

<sup>57</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/66/EL kolmandate riikide kodanike liikmesriiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta ettevõtjasisese üleviimise korral (ELT L 157, 27.5.2014, lk 1).

<sup>58</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT L 337, 20.12.2011, lk 9).

<sup>59</sup> ELT L 304, 30.9.2004, lk 12.

## II PEATÜKK

### ÜHTNE TAOTLEMISE MENETLUS JA ÜHTNE LUBA

#### Artikkel 4

##### Ühtne taotlemise menetlus

↓ 2011/98/EL

⇒ uus

1. Ühtse loa väljastamise, muutmise või uuendamise taotlus esitatakse ühtse taotlemise menetluse korras. Liikmesriik määrab kindlaks, kas ühtse loa taotluse peab esitama kolmanda riigi kodanik või tema tööandja. Liikmesriik võib samuti otsustada, et taotluse võib esitada ükskõik kumb neist. Kui taotluse peab esitama kolmanda riigi kodanik, lubab liikmesriik taotluse esitamist ⇒ nii ⇐ kolmandast riigist ⇒ kui ka ⇐, ~~või kui see on riiklike õigusaladele ette nähtud~~, selles liikmesriigis, kus kolmanda riigi kodanik seaduslikult viibib.

2. Kui taotluse esitaja vastab liidu või siseriiklikus õiguses sätestatud tingimustele, vaatavad liikmesriigid lõike 1 kohaselt esitatud taotluse läbi ja võtavad vastu otsuse ühtse loa väljastamise, muutmise või uuendamise kohta. Ühtse loa väljastamise, muutmise või uuendamise otsus esitatakse ühtses haldusdokumendis, mis ühendab nii elamis- kui ka tööluba.

~~3. Ühtne taotlemise menetlus ei mõjuta viisamenetlust, mida võidakse esmakordsel sisenemisel nõuda.~~

↓ uus

3. Kui liidu või siseriiklikus õiguses sätestatud nõuded on täidetud ja kui liikmesriik annab ühtse loa ainult oma territooriumil, annab asjaomane liikmesriik kolmanda riigi kodanikule nõutava viisa.

↓ 2011/98/EL

4. Kui nõutavad tingimused on täidetud, väljastab liikmesriik ühtse loa nendele kolmandate riikide kodanikele, kes taotlevad riiki sisenemist, ning nendele liikmesriigis juba seaduslikult viibivatele kolmandate riikide kodanikele, kes taotlevad elamisloa uuendamist või muutmist pärast siseriiklike rakendussätete jõustumist.

#### Artikkel 5

##### Pädev asutus

1. Liikmesriik määrab pädeva asutuse, kelle pädevuses on vastu võtta taotlus ja väljastada ühtne luba.
2. Pädev asutus võtab otsuse täieliku taotluse kohta vastu võimalikult kiiresti ja igal juhul nelja kuu jooksul taotluse esitamise kuupäevast.

---

↓ 2011/98/EL (kohandatud)  
⇒ uus

Kui taotluse läbivaatamine on erandlike asjaolude tõttu keeruline, võib eEsimeses lõigus osutatud tähtaega pikendada ⇒ hõlmab tööturu olukorra kontrollimist ja artikli 4 lõikes 3 osutatud nõutava viisa väljastamist. ⇐ Kui taotluse läbivaatamine on erandlike asjaolude tõttu keeruline, võib esimeses lõigus osutatud ☒ kõnealust ☒ tähtaega pikendada.

---

↓ 2011/98/EL

Kui käesolevas lõikes ette nähtud ajavahemiku lõpuks otsust ei tehta, määratakse õiguslikud tagajärjed kindlaks siseriikliku õigusega.

3. Pädev asutus teatab taotluse esitajale otsusest kirjalikult asjaomastes siseriiklikes õigusaktides sätestatud teatamismenetluse kohaselt.
4. Kui taotluse tõendamiseks esitatud teave või dokumendid on siseriikliku õiguse kohaselt kehtestatud kriteeriumide järgi puudulikud, teatab pädev asutus taotlejale kirjalikult, milline teave või dokumendid tuleb täiendavalt esitada, ja määrab mõistliku tähtaja nende esitamiseks. Lõikes 2 nimetatud tähtaja arvestamine peatatakse niikauaks, kui pädev asutus või muud asjaomased ametiasutused on saanud vajaliku täiendava teabe. Kui täiendavat teavet või dokumente ei ole tähtaja jooksul esitatud, võib pädev asutus taotluse tagasi lükata.

#### *Artikkel 6*

#### **Ühtne luba**

1. Liikmesriigid väljastavad ühtse loa, kasutades ühtset vormi, mis on kehtestatud määruses (EÜ) nr 1030/2002, ning esitavad sellel teabe töötamisloa kohta vastavalt ~~selle~~ määruse lisa punkti a alapunktidele 12 ja 16 ~~le 7.5–9~~.  
Liikmesriik võib esitada kolmanda riigi kodaniku töösuhte kohta lisateavet (näiteks tööandja nimi ja aadress, töötamise koht, töö liik, tööaeg, tasu) kas paberkandjal või säilitada sellist teavet elektroonilisel kujul vastavalt määruse (EÜ) nr 1030/2002 artiklile 4 ja selle lisa punkti ~~16 alapunktile a~~ alpunktile 20.
2. Ühtse loa väljastamisel ei väljasta liikmesriik tööturule juurdepääsu andmise tõendamiseks täiendavaid lube.

#### *Artikkel 7*

#### **Elamisload, mis on välja antud muul kui töötamise eesmärgil**

---

↓ 2011/98/EL (kohandatud)

1. Vastavalt määrusele (EÜ) nr 1030/2002 ☒ muul kui töötamise eesmärgil ☒ väljastatud elamislubadel esitab liikmesriik teabe töötamise õiguse kohta sõltumata loa liigist.

---

↓ 2011/98/EL

Liikmesriik võib esitada kolmanda riigi kodaniku töösuhte kohta lisateavet (näiteks tööandja nimi ja aadress, töötamise koht, töö liik, tööaeg, tasu) kas paberkandjal või säilitada sellist teavet elektroonilisel kujul vastavalt määruse (EÜ) nr 1030/2002 artiklile 4 ja selle lisa punkti ~~16~~ alpunktile a alpunktile 20.

2. Elamisloa väljastamisel vastavalt määrusele (EÜ) nr 1030/2002 ei väljasta liikmesriik tööturule juurdepääsu andmise tõendamiseks täiendavaid lube.

#### Artikkel 8

##### Menetlustagatised

1. Kirjalikus teates ühtse loa väljastamise, muutmise või uuendamise taotluse tagasilükkamise otsuse kohta või ühtse loa tühistamise kohta liidu või siseriiklikus õiguses sätestatud kriteeriumide alusel esitatakse põhjendused.
2. Ühtse loa väljastamise, muutmise või uuendamise taotluse rahuldamata jätmise või ühtse loa tühistamise otsuse võib vaidlustada asjaomase liikmesriigi kohtus siseriikliku õiguse kohaselt. Lõikes 1 osutatud kirjalikus teates osutatakse kohtule või haldusasutusele, kuhu otsuse saab edasi kaevata, ja kaebuse esitamisega seotud tähtaegadele.

---

↓ 2011/98/EL (kohandatud)  
⇒ uus

3. Taotluse võib tunnistada vastuvõetamatuks tööhõive eesmärgil ☒ kolmandast riigist ☒ riiki lubatavate kolmandate riikide kodanike arvu täitumise tõttu ning sellisel juhul ei ole vaja seda läbi vaadata.

#### Artikkel 9

##### Teabe kättesaadavus

Liikmesriigid ⇒ teevad hõlpsasti kättesaadavaks ja ⇐ esitavad avalduse alusel:

- a) kolmanda riigi kodanikule ja tema tulevasele tööandjale asjakohase teabe ☒ kõigi ☒ taotluse esitamiseks vajalike ☒ dokumentaalsete tõendite ☒ dokumentide kohta;

---

↓ uus

- b) teabe riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste, sealhulgas kolmandate riikide kodanike ja nende pereliikmete õiguste, kohustuste ja menetluslike tagatiste kohta.

---

↓ 2011/98/EL (kohandatud)

#### Artikkel 10

##### Tasud

Vajaduse korral võib liikmesriik nõuda taotlejalt taotluste käesoleva direktiivi kohase ☒ menetlemise eest ☒ läbivaatamiseks tasu maksmist. Sellise tasu suurus on proportsionaalne ja selle suuruse kindlaksmääramisel võib lähtuda ☒ lähtutakse selliste ☒ teenuste maksumusest, mida taotluste läbivaatamisel ja loa väljaandmisel on tegelikult osutatud.

## Artikkel 11

### Ühtse loa alusel saadavad õigused

1. Kui ühtne luba on ~~siseriikliku õiguse kohaselt~~ väljastatud, annab see oma kehtivusaja jooksul omanikule vähemalt õiguse:

- a) siseneda ühtse loa väljastanud liikmesriigi territooriumile ja seal elada, eeldusel et loa omanik vastab siseriikliku õiguse kohaselt kõigile sisenemise tingimustele;
- b) liikuda vabalt loa väljastanud liikmesriigi kogu territooriumil siseriiklikus õiguses sätestatud piirides;
- c) teha ühtse loaga lubatud spetsiifilist tööd siseriikliku õiguse kohaselt;
- d) saada teavet loa omaniku õiguste kohta, mis on loaga seotud ja mis on ette nähtud käesoleva direktiiviga ja/või siseriiklikus õiguses.

↓ uus

2. Lõikes 1 osutatud kehtivusaja jooksul lubavad liikmesriigid ühtse loa omanikul minna tööle tööandja juurde, kes ei ole esimene tööandja, kellega loa omanik sõlmis töölepingu.

3. Lõikes 1 osutatud kehtivusaja jooksul võivad liikmesriigid:

- (a) nõuda, et tööandja vahetamisest teavitataks asjaomase liikmesriigi pädevaid asutusi siseriiklikus õiguses sätestatud korras,
- (b) nõuda, et tööandja vahetamise korral kontrollitaks tööturu olukorda.

Ühtse loa omaniku õiguse tööandjat vahetada võib peatada kuni 30 päevaks, kuni asjaomane liikmesriik kontrollib tööturu olukorda ja veendub, et liidu või liikmesriigi õiguses sätestatud nõuded on täidetud. Nende 30 päeva jooksul võib asjaomane liikmesriik tööandja vahetamise suhtes vastuväite esitada.

4. Lõikes 1 osutatud kehtivusaja piires ei tohiks ühtset luba selle omaniku töötuks jäämise korral tühistada vähemalt kolme kuu jooksul alates selle omaniku töötuks jäämisest. Liikmesriigid lubavad kolmanda riigi kodanikul viibida oma territooriumil seni, kuni pädevad asutused on vajaduse korral teinud lõike 3 punkti b kohase otsuse, isegi kui kõnealune vähemalt kolmekuuline ajavahemik on lõppenud.

### III PEATÜKK

#### ÕIGUS VÕRDSELE KOHTLEMISELE

##### Artikkel 12

##### Õigus võrdsele kohtlemisele

1. Artikli 3 lõike 1 punktides b ja c osutatud kolmandatest riikidest pärit töötajaid koheldakse võrdselt selle liikmesriigi kodanikega, kus nad elavad, järgmistes valdkondades:

- a) töötingimused, sealhulgas palk ja töölt vabastamine ning töotervishoid ja tööohutus;
- b) ühinemisvabadus ning õigus liituda töötajate või tööandjate organisatsiooni või kutseühinguga või mis tahes organisatsiooniga, mis ühendab teataval tegevusalal tegutsevaid isikuid, sealhulgas õigus selliste organisatsioonide pakutavatele eelistele, ilma et see piiraks avalikku korda ja julgeolekut käsitlevate siseriiklike õigusaktide kohaldamist;
- c) haridus ja kutseõpe koolitus;
- d) diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide tunnustamine asjaomaste siseriiklike menetluste kohaselt;
- e) sotsiaalkindlustusliigid, mis on kindlaks määratud määrusega (EÜ) nr 883/2004;
- f) maksusoodustused, eeldusel et töötajat peetakse asjaomases liikmesriigis maksuresidendiks;

- g) juurdepääs kaupadele ja teenustele ning üldsusele kättesaadavate kaupade ja teenuste pakkumisele, sealhulgas ⇒ nii munitsipaal- kui ka eraomandisse kuuluva ⇐ elamispinna saamisega seotud menetlused siseriikliku õiguse kohaselt, piiramata liidu ja siseriikliku õiguse kohast lepinguvabadust;

- h) tööhõiveametite pakutavad nõustamisteenused.
2. Liikmesriigid võivad võrdset kohtlemist piirata järgmiselt:
- a) lõike 1 punkti c alusel:
    - i) piirates selle kohaldamist nende kolmandatest riikidest pärit töötajatega, kellel on või on olnud töökoht ja kes on registreeritud töötuna;
    - ii) jättes välja need kolmandatest riikidest pärit töötajad, kes on lubatud liikmesriiki vastavalt direktiivile 2016/801/EL ~~2004/114/EÜ~~;

iii) jättes välja õppe- ja toimetulekutoetused ning -laenud või muud toetused ja laenud;

↓ 2011/98/EL  
⇒ uus

iv) kehtestades vastavalt siseriiklikule õigusele teatavad eeltingimused (sealhulgas keeleoskus ja õppemaksu tasumine) juurdepääsuks ülikooliharidusele ja keskkoolijärgsele haridusele ⇒ ja õppele ⇐ ning kutseharidusele ja ⇒ -õppele ⇐, mis ei ole otseselt seotud spetsiifilise tööga;

↓ 2011/98/EL

b) piirates lõike 1 punkti e alusel kolmandatest riikidest pärit töötajatele antud õigusi, kuid mitte piirates neid õigusi nende kolmandatest riikidest pärit töötajate puhul, kellel on töökoht või kes on töötanud vähemalt kuus kuud ja on registreeritud töötutena.

Lisaks võivad liikmesriigid otsustada, et lõike 1 punkti e ei kohaldata perehüvitiste osas nende kolmandate riikide kodanike suhtes, kellel ei ole luba töötada liikmesriigis rohkem kui kuus kuud, ning nende kolmandate riikide kodanike suhtes, kes on riiki lubatud õpingute eesmärgil, ~~või nende kolmandate riikide kodanike suhtes, kellel on lubatud töötada viisa alusel;~~

c) lõike 1 punkti f alusel, piirates selle kohaldamist maksusoodustuste osas nende juhtudega, kus kolmandast riigist pärit töötaja perekonnaliikmetel, kellele see töötaja soodustusi taotleb, on registreeritud või alaline elukoht asjaomases liikmesriigis;

d) lõike 1 punkti g alusel:

i) piirates selle kohaldamist nende kolmandatest riikidest pärit töötajatega, kellel on töökoht;

↓ 2011/98/EL  
⇒ uus

ii) piirates juurdepääsu ⇒ munitsipaal⇐ eluasemele.

↓ 2011/98/EL

3. Lõikes 1 sätestatud õigus võrdsele kohtlemisele ei piira liikmesriigi õigust tühistada käesoleva direktiivi kohaselt väljastatud elamisluba, muul kui töötamise eesmärgil väljastatud elamisluba või mis tahes muu liikmesriigis töötamise luba või keelduda nende pikendamisest.

4. Vanaduse, töövõimetuse või surma korral makstakse kolmandasse riiki ümber asuvatele kolmandatest riikidest pärit töötajatele või selliste töötajate ülalpidamisel olnud isikutele, kelle õigused tulenevad kõnealusest töötajast, kohustuslikku pensioni, mis põhineb töötaja varasemal tööga hõivatusel ja mis teeniti välja määruse (EÜ) nr 883/2004 artiklis 3 osutatud õigusaktide kohaselt, samadel tingimustel ja samal määral kui asjaomase liikmesriigi kodanikele kolmandasse riiki ümberasumise korral.

### Artikkel 13

#### Järelevalve, riskihindamine, kontrollid ja karistused

1. Liikmesriigid sätestavad meetmed, mille abil vältida artikli 12 kohaselt vastu võetud siseriiklike sätete võimalikku rikkumist tööandjate poolt. Ennetusmeetmed hõlmavad järelevalvet, hindamist ja vajaduse korral kontrolle kooskõlas siseriikliku õiguse või haldustavaga.
2. Liikmesriigid kehtestavad õigusnormid karistuste kohta, mida kohaldatakse tööandjate suhtes, kes rikuvad artikli 12 kohaselt vastu võetud siseriiklike sätteid. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teavitavad komisjoni viivitamata nimetatud normidest ja meetmetest ning teavitavad teda viivitamata ka nende hilisematest muudatustest.
3. Liikmesriigid tagavad, et tööinspektsiooni eest vastutavatel teenistustel või muudel pädevatel asutustel, ning kui see on riigi töötajate suhtes siseriiklikus õiguses ette nähtud, siis ka töötajate huve esindavatel organisatsioonidel on juurdepääs asjaomasele töökohale.

### Artikkel 14

#### Kaebuste esitamise ja õiguskaitsevahendite kasutamise lihtsustamine

1. Liikmesriigid tagavad, et on loodud tõhusad mehhanismid, mille kaudu kolmandast riigist pärit töötaja saab esitada oma tööandja kohta kaebusi:
  - a) otse või
  - b) selliste kolmandate isikute kaudu, kellel on vastavalt siseriiklikus õiguses sätestatud kriteeriumidele õigustatud huvi tagada käesoleva direktiivi järgimine, või
  - c) liikmesriigi pädeva asutuse kaudu, kui see on siseriiklike õigusaktidega ette nähtud.
2. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 punktis b osutatud kolmandad isikud võivad kolmandast riigist pärit töötaja nõusolekul osaleda tema nimel või tema toetuseks mis tahes kohtu- ja/või haldusmenetluses, mille eesmärk on tagada käesoleva direktiivi järgimine.
3. Liikmesriigid tagavad, et kolmandatest riikidest pärit töötajatel on nende elukohaliikmesriigi kodanikega võrdne juurdepääs:
  - a) meetmetele, mis kaitsevad tööandjapoolse vallandamise või muu ebasoodsa kohtlemise eest vastusena ettevõttesisesele kaebusele, või
  - b) kohtu- ja/või haldusmenetlustele, mille eesmärk on tagada käesoleva direktiivi järgimine.

↓ 2011/98/EL

#### IV PEATÜKK

#### LÕPPSÄTTED

##### Artikkel ~~15~~<sup>13</sup>

##### Soodsamad sätted

1. Käesolev direktiiv ei piira järgmiste soodsamate sätete kohaldamist:
  - a) liidu õigus, sealhulgas liidu või liidu ja tema liikmesriikide ning kolmandate riikide vahel sõlmitud kahe- ja mitmepoolsed lepingud, ning
  - b) kahe- või mitmepoolsed lepingud ühe või mitme liikmesriigi ning ühe või mitme kolmanda riigi vahel.
2. Käesolev direktiiv ei piira liikmesriikide õigust võtta vastu või jätta kehtima sätteid, mis on direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate isikute suhtes soodsamad.

↓ 2011/98/EL

⇒ uus

##### Artikkel ~~16~~<sup>14</sup>

##### Üldsuse teavitamine

Iga liikmesriik teeb üldsusele ~~kättesaadavaks~~ ⇒ hõlpsasti kättesaadavaks ⇐ korrapäraselt ajakohastatava teabe:

- a) kolmandate riikide kodanike töötamise eesmärgil liikmesriiki sisenemise ja seal elamise tingimuste kohta;

↓ uus

- b) kõigi taotluse esitamiseks vajalike dokumentaalsete tõendite kohta;
- c) riiki sisenemise ja seal elamise tingimuste, sealhulgas käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate kolmandate riikide kodanike õiguste, kohustuste ja menetluslike tagatiste kohta.

↓ 2011/98/EL (kohandatud)

⇒ uus

##### Artikkel ~~17~~<sup>15</sup>

##### Aruandlus

1. Komisjon esitab korrapäraselt ja esimest korda ☒ hiljemalt [...] ☒ ~~25. detsembriks 2016~~ Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi liikmesriikides kohaldamise kohta ning vajaduse korral teeb muudatusettepanekuid.

2. Igal aastal ja esimest korda ☒ hiljemalt [ ] ☒ ~~25. detsembriks 2014~~ esitavad liikmesriigid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 862/2007 ~~(mis käsitleb ühenduse rände- ja rahvusvahelise kaitse statistikat)~~<sup>60</sup> komisjonile ☒ (Eurostatile) ☒ statistilised andmed selliste kolmandate riikide kodanike arvu kohta, kellele on eelmise kalendriaasta jooksul antud ühtne luba. ☒ Kõnealused statistilised andmed hõlmavad ühe kalendriaasta pikkuseid vaatlusperioode, on liigitatud otsuse liigi, põhjenduse, kehtivusaja ja kodakondsuse järgi ning esitatakse kuue kuu jooksul pärast vaatlusperioodi lõppu. ☒

↓ 2011/98/EL (kohandatud)

#### *Artikkel ~~18~~ 16*

#### **Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad ☒ artikli 2 punkti c, artikli 3 lõike 2, artikli 4 lõigete 1 ja 3, artikli 5 lõike 2 teise lõigu, artikli 7 lõike 1, artikli 9, artikli 11 lõigete 2–4, artikli 12 lõike 1 punkti g, artikli 12 lõike 2 punkti b teise lõigu, artikli 12 punkti d alapunkti ii ning artiklite 13, 14 ja 16 ☒ ~~käesoleva direktiivi~~ täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt ☒ [kaks aastat pärast nende jõustumist] ☒ ~~25. detsembriks 2013~~. Liikmesriigid edastavad komisjonile ☒ nende meetmete teksti ☒ viivitamata ☒ komisjonile ☒ ~~nende sätete teksti~~.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. ~~Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.~~ ☒ Samuti lisavad liikmesriigid märkuse, et kehtivates õigus- ja haldusnormides esinevaid viiteid käesoleva direktiiviga kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi ja kõnealuse märkuse sõnastuse näevad ette liikmesriigid. ☒

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile põhiliste siseriiklike ~~õigusnormide~~ ☒ meetmete ☒ teksti, mille nad on vastu võtnud käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas.

#### ☒ *Artikkel 19* ☒

#### ☒ **Kehtetuks tunnistamine** ☒

☒ I lisa A osas nimetatud direktiiv 2011/98/EL tunnistatakse kehtetuks alates [käesoleva direktiivi artikli 18 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kuupäevale järgnevast päevast], ilma et see piiraks liikmesriikide kohustusi, mis on seotud I lisa B osas nimetatud direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaegadega. ☒

☒ Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ning neid loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile. ☒

#### *Artikkel ~~20~~ 17*

#### **Jõustumine ☒ ja kohaldamine ☒**

<sup>60</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 862/2007, mis käsitleb ühenduse rände- ja rahvusvahelise kaitse statistikat ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 311/76 võrdtöötajaid käsitleva statistika koostamise kohta (ELT L 199, 31.7.2007, lk 23).

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel ☒ kahekümnendal ☒ päeval ☒ pärast ☒ selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

☒ Artiklit 1, artikli 2 punkte a, b, d ja e, artikli 3 lõiget 1, artikli 3 lõike 2 punkte a, b, f ja h–k, artikli 3 lõikeid 3 ja 4, artikli 4 lõikeid 2 ja 4, artikli 5 lõikeid 1, 3 ja 4, artiklit 6, artikli 7 lõiget 2, artikleid 8 ja 10, artikli 11 lõiget 1, artikli 12 lõike 1 punkte a–f ja h, lõike 2 punkte a, c, d ja i, lõikeid 3 ja 4 ning artiklit 15 kohaldatakse alates [artikli 18 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kuupäevale järgnevast päevast]. ☒

---

|              |
|--------------|
| ↓ 2011/98/EL |
|--------------|

### *Artikkel 21~~18~~*

#### **Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel,

*Euroopa Parlamendi nimel*  
*president*

*Nõukogu nimel*  
*eesistuja*